

ABONAMENTUL
 Pe un an 24 Cor.
 Pe jumătate an 12 *
 Pe 1 lună 2 *
 Nrul de Duminică pe un an 4 Cor.
 Pentru România și America 10 Cor.
 Pentru România și străinătate nrul de
 zi pe an 40 franci.

TRIBUNA

REDACTIA și ADMINISTRATIJA
 Deák Ferenc-utca nr. 20.

INSERȚIUNILE se primesc la admi-
 nistrație.

Manuscripte nu se înapoiază.

Telefon pentru oraș și comitat 502.

Inaintea furtunei.

Impotriva proiectului de lege a contelui Apponyi nu mai trebuiesc acum așa multe vorbe ci — fapte. Starea noastră sufletească se aseamănă cu cea a omului, care izbit de o nedreptate brutală este cuprins de o mâhnire fără margini și nu află cuvinte, dar cu atât mai hotărît este la fapte.

Am pierdut deja ori-ce încredere în domnia legilor. Dela acest guvern reacționar și tiran cine s'ar mai putea aștepta la vre-un respect de legi? Cine ar mai putea aștepta respectul drepturilor noastre autonome garantate în legile fundamentale ale țării? Autonomia noastră, de care eram așa de geloși și totodată așa de mult mândri, a ajuns într-o primejdie încât dacă va face acum guvernul o spărtură într'ansa nici odată nu ne vom mai putea reculege. Pentru că acum, sprijinindu-se pe forță, guvernul vrea să ne răstoarne întreaga noastră autonomie. Și cine ne poate garanta, că ce drept ne va mai rămâne, azi-mâne nu va fi tot în chipul acesta distrus? În chipul acesta libertatea unei părți întregi a populației țării se poate fără nici o genă dripi în picioare, numai pentru cuvântul că ea a îndrăznit să se nască de altă naționalitate.

Articolii de lege 38 și 44 din 1868 ne garantează dreptul instrucției în limba noastră maternă. D'aceea am avut școli românești, am avut dreptul de a stabili manualele în aceste școli, de a susține și înființa, de a hotărî limba de propunere, de a disciplina etc. Proiectul de lege al contelui Apponyi, care se bate în cap cu dispozițiile tuturor legilor privitoare la aceasta, face iluzorie întreaga-ne autonomie. Nu o șterge, dar o face iluzorie, pentru că scopul lui este să nimicească ori-ce școală românească în această țară. Și de ce? Pentru că să ne maghiarizeze! Dar noi nu vrem să fim nici români maghiarizați, nici maghiari. Ei zic că limba nu ni-o atacă și o vom putea cultiva și d'acici înainte. Unde? Vedem doar, că în școlile de stat nu e primită nici ca obiect de propunere extraordinar. Până și religia vor ca să se propună în limba maghiară.

Dar, mila ta, Doamne, poate exista oare un *popor de cultură*, fără așezăminte culturale și mai ales fără școală și libertate a învățământului? Apponyi le declară război de exterminare ambelor acestor condițiuni. Dacă proiectul lui Apponyi va deveni lege, noi vom fi osândiți la o viață de simpli păstori, fără ori-ce cultură proprie. Iar dacă vrem să ne însușim o cultură, din grația lui Apponyi, nu ne putem însuși decât pe cea maghiară. În chipul acesta am ajuns la epoca tristă a desnaționalizării.

Pentru toate aceste amărăciuni și șicane, ce turbură adânc pacea și liniștea popo-

rului nostru, nimeni altul nu este responsabil decât guvernul. *Guvernul care ne distruge ticna vieții prin continuele șicane ale maghiarizării, și pentru cuvântul acesta, pentru ori ce nenorociri ce ar putea să urmeze, îl facem numai pe dânsul în fața lui Dumnezeu și a lumii, responsabil.*

Dar pentru ca să ne avem conștiința deplin liniștită, trebuie să ne epușăm toate mijloacele apărării constituționale, să facem totul, ce ne este cu putință. Să facem, *dar imediat*, căci vreme de pierdut nu este. Guvernul se grăbește pentru a pune țara în fața unui fapt acimplit.

După ce dreptul garantat bisericii noastre în capitolul I a Statutului organic, ca biserica noastră să-și poată, pe lângă suprema inspectiune a Majestății Sale, administra independent afacerile sale școlare, *sunt amenințate*, pentru că guvernul vrea să fixeze el, în chip volnic salariile învățătorilor — ceea ce nu s'a întâmplat până-acum niciodată, — numai pentru că să fim puși în necesitatea de a solicita, în condițiuni umilitoare și imposibile pentru noi, ajutor de stat, după ce mai departe ni-se fac iluzorii toate drepturile noastre autonome, privitoare la libertatea învățământului, în primul rând este de datoria *Consistorului mitropolitan* a intra în luptă, care în sensul p. 6 a § 174 din Statutul organic este dator a veghea asupra autonomiei noastre bisericesti și a o apăra împotriva ori cărei încercări, care ar periclita-o.

Acest Statut organic este iscălit de Majestatea Sa. Punctul acesta prin urmare oferă o bază legală episcopatului, de a intra în luptă. *Și trebuie să avem încredere că Majestatea Sa, față de care poporul român a fost atât de credincios, nu va lua dela noi ceea ce ne-a dat în 1868.*

Dar trebuie să împiedice ridicarea la valoare de lege a acestui proiect și deputații nostri naționali. *Cu toate, dar absolut cu toate armele parlamentare.* Onoarea poporului român o pretinde dela dânsii, ca și cu prețul vieții lor, să apere drepturile sfinte ale limbii românești. Iar în vreme ce deputații vor lumina în Dietă țara și străinătatea asupra infamiei ce se pregătește, **trebuie convocat congresul național-bisericesc, care ca suprema corporațiune a bisericii noastre, să se sfătuiască în această oră a primejdiei.** În fiecare colț locuit de români, să se convoace adunări de popor, ca să luminăm poporul despre aceasta hoție de drepturi. Avem drept la aceasta. Ar fi de dorit apoi ca toate comunitățile bisericesti, *în comitete și sinoade parohiale* să se ocupe în merit cu proiectul și să aducă rezoluțiuni de protestare, ca să dăm dovezi lumii *că voința guvernului și a parlamentului nu este în consonanță cu voința poporului.*

Aceste proteste să se trimită și parlamentului. Iar despre fiecare acțiune să se trimită informații presei ca să fie luminat publicul de ceea-ce se petrece.

Ar fi de dorit apoi ca însuși *preoții și învățătorii* să se întrunească în adunări, să protesteze împotriva acuzei de nepatriotism și să spue cu fruntea înălțată, că deși din grația guvernului este destul de amară soarta lor, nu sunt dispuși pentru câteva fărmituri să-și pună în vânzare conștiința și onoarea națională. Pe lângă *condițiuni civi-* stite sunt gata să primească ajutor dela stat, dar altfel nu reflectează la mila lui Apponyi, dată sub prețul de a fi puși sub supraveghere polițială.

Dacă toate acestea le-am făcut și episcopatul împreună cu deputații, reprezentanți legali ai poporului român au făcut demersuri și la guvern și la Maj. Sa, atunci am făcut tot ce ne-a stat în putință. Fiecare trebuie să se simtă angajat la aceasta luptă. Dragostea proverbială față de limba noastră trebuie să ne contopească pe toți într'una! Nu mai avem ce pierde, să ne încordăm deci toate puterile.

Trebuie să avem încredere într'o întoarcere a oamenilor conducători la o judecată dreaptă. Pentru că o astfel de barbarie nu poate fi trecută cu vederea nici de diplomația europeană. O așa tendință reacționară a unui guvern, care răstoarnă liniștea a mai bine de jumătate a populației țării, provoacă asupra-și toată critica osânditoare.

Acest parlament, ieșit dintr'un sistem electoral, pe care însuși mesajul de tron l-a aflat de copt pentru a fi reformat, acesta, care nu este expresiunea voinții poporului în înțeles politic, cu atât mai puțin poate fi chemat să modifice dispozițiuni garantate în legi fundamentale privitoare la învățământ.

Dacă cu toții, cu curaj, fără frică de nimeni, ne vom împlini datoria — a noastră trebuie să fie isbândă, pentru că noi stăm pe baza dreptului, a legii și a eternei dreptăți.

Sus deci la luptă pe toată linia — dar imediat!

La fapte cu toții, dar fără amânare!

Un circular însemnat. În anul trecut ministrul de culte a dat un circular (Nr. 99205) cu privire la secta baptiștilor, care nu are comunitate legal recunoscută decât în Budapesta. Circulara aceasta fiind tendențios explicată de comunitatea baptistă din Budapesta (care la 15 Dec. 1906 a trimis o adresă tuturor comitatelor, arătând că fiind legal constituită, administrația politică a comitatelor să-i facă înștiințare despre toți câți pe teritoriile diferitelor comitate îmbrăți-

Pentru castele, vile, sanatoare, spitale, hoteluri, fabrici, laboratoare, gări, casarme, biserici, școli, comune și orașe mici, cea mai ieftină iluminare e ceea-ce se poate face cu gazul Benoid. Flacăra ce corăspunde la 50 lumini costă pe oră numai 1-6 filleri.

Telefon 561.

Telefon 561.

**Magyar Benoid-gáz
 Részvénytársaság.**

Arad, Pécskai ut 1314.

Fără acitelin! Ori ce primejdie eschisă! Cea mai simplă manuară! Epistole de recunoștință din patrie și străinătate. Patente din patrie și străinătate. Nenumărate premieri. Cei interesați primesc deslușiri detaliate.

Prospect gratuit, fără nici un contract.

șează această sectă), ministrul spune că nici un comitat nu e ținut să înștiințeze comunitatea baptistă despre »pocăiții« săi și că peste tot, ori-ce înștiințare de a intra într-o confesie legal recipiată are să se facă la pretura ori primăria respectivă competentă. Deci cine vrea să fie baptist legal recunoscut, numai înaintea primăriei din Budapesta poate face această declarație. Cine în altă parte a făcut declarație ori a instituit comunitate baptistă, este a se considera ca nevalid înștiințat ori recipiat și întreagă comunitatea nu are caracter legal.

Din România.

Dela Cameră. Ședința se deschide la orele 2 jum. Prezenți 108 d. deputați. Prezidează dl Nenițescu.

Pe banca ministerială dnii Cantacuzino, general Manu, Grădișteanu și Disescu.

Dl *Emil Costinescu* interpelează pe dl prim-ministru asupra situației create guvernului prin retragerea proiectului pentru reorganizarea învățământului superior.

Dl *Cantacuzino*, prim-ministru, declară că e gata să răspundă imediat.

Dl *Emil Costinescu*, își desvoltă interpelearea.

Toată lumea, spune dsa, a rămas surprinsă, că guvernul a retras proiectul dlui Dissescu după-ce declarase că va lupta cu ultima energie pentru susținerea lui.

Cum se explică faptul acesta? Se explică, că guvernul a recunoscut călcările de legi, pe cari le făptuise și că s'a pedepsit singur. Guvernul, prin organul dlui ministru de instrucțiune, a declarat că retrage proiectul, pentru că profesorii, cari aveau să aplice legea, s'au pus în grevă. Dar dl ministru, când a pregătit proiectul, nu știa că profesorii aveau să-l aplice? De ce a procedat deci în așa fel, că i-a jignit și a făcut să refuze a mai lucra?

Dl *Costinescu* termină spunând că proiectul de lege al dlui Dissescu purtă pecetea celor 2 fracțiuni.

Președintele consiliului răspunde, că guvernele prevăzătoare, trebuie să cedeze în fața mișcărilor opiniei publice. Tăgăduiește, că ar fi neînțelegeri în guvern. Dovadă că chiar în acea dimineață a avut o consfătuire cu dl *Take Ionescu* și că dl *Take Ionescu* l-a sfătuit să retragă proiectul.

Spunând că și liberalii au retras unele proiecte, dl *Costinescu* răspunde că precedentele invocate de dl *Cantacuzino*, nu se potrivesc.

Mai vorbesc dnii *Dissescu* și *Ionel Brătianu* și ședința se ridică.

Dela Senat. Ședința se deschide la orele 2 și 40 minute, sub prezidenția dlui dr. *Istrati*. Senatori prezenți 70.

Pe banca ministerială se află dl ministru *Dim. Greceanu*.

Dl *Dimitrie Sturdza* interpelează pe dl președinte al consiliului, asupra repetatelor călcări de lege, cari au turburat țara.

Se amână pentru Joi interpelarea dlui *Radu Porumbaru*, relativă la actele arbitrare ale poliției din Bacău.

Dl *Sturdza* cere să se fixeze pe mâne interpelarea sa relativă la greva universitară.

Conferință. Duminecă seara, dl *D. A. Teodoru*, cunoscutul profesor, și-a ținut la Ateneu conferința d-sale: »Trei apostolate: religios, școlar și militar«.

D-sa, analizând starea în care se găsește neamul românesc actualmente, a spus că zmulgerea lui din apatie nu se poate face de cât prin cooperarea celor 3 elemente sociale importante dela noi: profesorii, preoții și militarii.

A arătat apoi: că fie-care dintre aceste instituții trebuie să-și creeze o activitate extra profesională, ieșind din limitele pe cari fie-care profesiune le impune.

D-sa susține, că cooperarea se va putea face mai lesne atunci, când naționalismul va influența asupra acestor educatori ai naționalizmului, îndepărtând internaționalismul, ce nu-i de cât sofism al acelor slabi și cari nu vor munca românească pe toate tărîmurile.

Conferențiarul a sfârșit făcând un călduros apel la cei trei apostoli ai neamului ca să lucreze cu puteri unite la deșteptarea energiei românești.

Conferința în întregime a fost mult aplaudată de un public foarte numeros.

Cum judecă dl V. Arion situația guvernului. Sub titlul »Renunțare« dl deputat *Virgil Arion*, unul dintre fruntașii majorității, publică în fruntea ziarului-seu »Patria« un articol, în care zice:

»Retragerea proiectului de lege asupra reorganizării învățământului superior, după-ce prin optzeci-și-două de voturi din optzeci-și-nouă acest proiect fusese luat în considerare de Cameră, a surprins pe toți.

Ce a urmărit guvernul prin pasul ce a făcut?

A voit să puie în evidență că se retrage nu dinaintea votului Camerei, a cărei încredere o are, ci dinaintea curentelor opiniei publice?

Aprobă guvernul acele curente pentruca să cedeze dinaintea lor? Sau se simte atât de slab că, deși le condamnă, totuși neputând să le înfrunte, dă înapoi dinaintea lor?

Și dacă guvernul se simte slab, trebuie el să continue a governa, când devine evident că nu mai cârmuește dânsul, ci niște curente de opinie pe care el le crede și le declară rele?

»Nu devine oare un interes vădit și urgent pentru țară ca acest guvern să se retragă și să dea locul altora cari, mai hotărâți și mai curajoși, să-și afirme puterea când o au, sau să se ducă dacă n'o au?

Te lupti trei zile în cameră ca să obții un vot și în momentul când l-ai obținut, declari că renunți la dânsul. Curios! Mulți vor rămânea pe gânduri.

Guvernul actual a omorât ieri încrederea Camerei. Această încredere a avut-o până ieri deplină, absolută, oarbă.

Nu o mai are, căci a dovedit că nu știe-ce să facă cu dânsa.

Nimeni nu se razimă pe trestia, care se frînge și-ți taie mâna. Camera nu poate susține un guvern, care nu vrea să guverneze.

Manifestările ei de simpatie se sfarmă de indiferența unui guvern, care-și face din renunțare o virtute.

Dar renunțarea este o virtute de ascet nu de om politic.

În ori ce caz, cei ce o proclamă pot trăi cu dânsa, de azi pe mâne în opozițiune, dar nu pot nici când cârmui o țeară.

Intrunire. În fața ultimelor evenimente, partidul național-liberal a contramandat intrunirea publică ce era să se țină Duminecă, la Brăila, și a convocat pe cetățenii Capitalei la o mare intrunire publică în sala Dacia.

Au asistat un foarte mare număr de cetățeni. Încă cu mult înainte de ora fixată pentru începutul intrunirii, sala Dacia, coridoarele și curtea erau fixite.

Ca în totdeauna, sosirea domnului *Dimitrie Sturdza*, șeful partidului liberel, a dlui *Ion I. Brătianu* și a celorlalți fruntași, a fost salutăată cu ovațiuni și aplause.

Au rostit cuvântări, în mijlocul unui entuziasm de nedescris domnii *Dimitrie Sturdza*, *Ion I. C.*

FOIȚĂ ORIGINALĂ A TRIBUNEI.

CORBEIU.

PARTEA III.

Narațiune de *Ioan Slavici*.

(Urmare).

II. Socotelile lui Vidu.

Vidu intrase, cum zicea el, slugă la ovrei fiindcă nimeni n'ar fi putut să-l plătească atât de bine ca ovreii, cari aveau mare trebuință de dânsul.

Era om umblat prin lume, vorbea și românește, și săsește, și ungurește, știa să se vîre și să-și facă cunoștințe, nu obosia nici odată și ca să-l împinteneze, i-au făcut și parte din câștig.

În curând se 'ncredințase, că e rău plătit și că și partea din câștig e mică, dar stetea fiindcă învăța multe.

Învățase, înainte de toate, să facă socoteala dobandașilor.

Se zicea contabil, dar altele erau treburile, pe care le făcea.

Căuta pădurile bune de pus în tăiere, ceea-ce ovreii nu prea puteau să facă, fiindcă lumea e preuieinică și-i lua la ochi îndată-ce se iveau unde-va. Îl învățaseră să aleagă copacii, să-i măsoare și să-i împartă după calități, să facă socoteala tăierii după prețul zilelor de lucru în partea locului și a transportului până la Murăș după greutatea drumurilor.

După-ce se dumiria apoi, intra în vorbă cu proprietarul pădurii, — și știa el, de ce zicea, că

nu știe Corbeiu ce are. Rar se nimeria câte un proprietar, care putea să-și dea seamă, cam ce-i prețuia pădurea. El îi da deci un preț de nimic. Dacă se 'nvoiau, era bine: lua pădurea în tăiere pentru ovrei. Dacă nu se puteau învoi, venia ovreul și dedita mai mult.

Un lucru nu 'nțelegea el la început: de unde știu ovreii, până unde pot să urce prețul.

Acesta l'a aflat după-ce a început să meargă cu plutele la Seghedin.

Grija cea mare a evreilor era, ca lemnele să nu zacă, fiindcă, zăcând, ele se scumpiau. De cele mai multe ori dar, ei amănau încheerea învoielii, până-ce nu găseau cumpărător și astfel tăiau lemne vândute, pe care aveau să le predee la termen hotărît, și el pleca cu plutele — nu ca să vândă lemnele, ci ca să iee banii în primire.

»Dacă e așa, — își zise Vidu, — cu bani puțini poți să faci negoțorie mare.«

Știind acum, unde e nevoie de lemne și cum se plătește fie-care calitate, el mergea la sigur și putea să-și facă socoteala, cât se perde în fie-care zi, dacă lemnele zac în magazie, și cât se câștigă vânzându-le mai ieftin, dar mai curând.

Îo făcea și tatălui său socoteala aceasta. Știind câte datorii are și cât poate să câștige, foarte ușor se 'ncredința, că e nevoit să se împrumute, ca să-și poată plăti cametele, și că în curând n'o să-i rămâie decât să 'nceapă a vinde câte ceva, dacă nu-i vor fi scoțând alții averea 'n vânzare. — De aceasta, mai ales de aceasta se teme Vidu decând știa, că au fost cumpărate polițele tatălui său și că cumpărătorul e Corbeiu, care cumpăra mereu averi.

Așa a venit planul cu pădurea.

Aflase, că la Arad, unde se lucra la o cale ferată, e mare nevoie de lemn de stejar, și traverse, și lemnărie pentru poduri, și câștiga mult, dacă putea să iee pădurea lui Corbeiu în tăiere.

»Și mi-o dă, — își zicea, — că-l arde să-și scoată banii, care dela tata nu-i mai vede.«

Aici îi era greșită socoteala, căci așa de tare, cum credea el, nu-l ardea pe Corbeiu.

Se făcuse, ce-i drept, mai cum îl socotea lumea și nici nu mai da, nici nu mai lăsa să treacă dela dânsul, dar trăsese o dungă groasă peste socotelile din trecut și nefiind negoțor, nu făcea socoteala dobânzilor, pe care nu el avea să le dea ori să le primească. Se adunau adese-ori bani în lada lui, și n'a simțit nici odată, că perde ceva lăsându-i să zacă. Apropiindu-se dar timpul, când Ghiurca avea să plătească, la bancă fie capete, fie camete, Corbeiu nu se neliniștea de loc.

Ghiurca era cel ce trebuia să se neliniștească; era însă și el foarte liniștit și nici că se gândia să facă ceva.

»Lasă, că mă duc eu la dânsul«, — grăi Vidu.

»Umblă de geaba!« — îi zise tatăl-său, — dar el tot se duse.

Corbeiu îl măsură din ochi cum se măsoară copacii din pădure. Îl știa de când era copil, dar, de când se sburătorise aflase despre el numai lucruri, care îi păreau urite.

»Să plătească, — zise el scurt, — dacă poate.«

»Nu poate.«

»Așa dau și eu cu socoteala. El poate numai să iee, dar tocmai de aceea n'o să-l mai ajut să se înnece în camete. — Nu-i dau girul, nu i-l mai dau!«

Brătianu, G. Panu, C. Alessiu, Pompiliu Eliade, N. Ionescu, N. N. Săveanu și M. Pherekyde.

Dispariția unui factor postal cu suma de 200.000 lei. Factorul postal Costăchescu, care se afla pe linia Iași—Galați, în trenul ce venea spre Galați, a dispărut cu valori de 200.000 lei, din cari 18.000 lei erau destinați pentru Galați.

Până acum nu se știe nimic pozitiv ce a devenit factorul. Se bănuște chiar că ar fi o crimă la mijloc, — că Costăchescu ar fi fost omorât și jefuit.

Institutul geografic al armatei și generalul Lahovary. În semn de recunoștință către generalul Lahovary, ofițerii institutului geografic al armatei au făcut să se toarne o frumoasă coroană în fontă ciselată, spre a fi depusă pe sicriul defunctului.

Înaltă de 1 m. 30, și de o lățime de 90 cm., coroana e alcătuită din o ramură de stejar și una de laur; între ramurile coroanei este un cartuș (scut) care are în partea superioară un raportor, un compas și un echer; iar de desubt inscripția:

»Generalului Iacob Lahovary întemeietorul institutului geografic al armatei, recunoștință și regrete eterne, din partea ofițerilor și artiștilor serviciului, MDCCCXVII.«

Pe capetele nodului de panglică este data morții generalului: 7 Februarie 1907.

Deasupra scutului se află un motiv heraldic conșpus dintr'o cască de cavaler așezată pe două spade încrucișate.

Răvașuri.

»*Temesvári Hirlap*« (dela 5 c.) sub titlul »Protestarea românilor« scrie un violent articol împotriva deputaților și prelaților români, cari nu consimt la nimicirea culturii românești.

Că nu le place lupta ce se deschide, e de înțeles. Să vină însă cu minciuni sfruntate și comparațiuni imposibile, asta e o mare nerușinare. Numitul ziar afirmă că și în *România* puterea de stat »romanisează cu foc și sabie« și înăbușe ori-ce avânt și dor de libertate al celor câțiva unguri pripășiți pe acolo.

Mai obiecționează, că tot așa se face și în Serbia cu românii și în Pozen cu polonii.

Răspundem: afirmarea despre *România* e minciună. Cât despre celelalte state, cari desnaționalizează, e o infamie, care nu scuză pe Apponyi.

»*Erdélyi Híradó*«, organul smintiților din Cluj, în numărul său dela 4 c. scrie și el despre »apăsarea unghurimei« în România. Spre a dovedi, citează din cartea (Călătorie în România) a doi iluștri necunoscuți; Veszely și Kovács, cari spun că la 12 Aprilie 1868 (de ce nu iau exemplul dela 1848?) umblând domnitorul Carol cu Ioan Brătianu prin Forrófalva și cerând ajutor pentru școala unghurească, Brătianu a refuzat, zicând că pentru scopuri de *maghiarizare* nu dă!

Bine a zis.

Chestia e însă că Apponyi vrea ca *pe banii nostri* să susținem școli cu scop de *maghiarizare*... E o deosebire!

Actualități politice.

Un articol despre noi.

În »*Magyar Hirlap*« e un nou articol asupra chestiei naționalităților, iscălit: Cs. Lázár László. Ziarul andrássyst a deschis discuție publică asupra temei.

Rezumăm articolul:

»Românii au dovedit progrese uriașe din 1848 încoace. Astăzi toată inteligența lor este fățiș naționalistă, chiar și a căror strămoși se luptaseră în cetele maghiare la 48, iar mai nainte, ca nobili, se sfiau a-și mărturisi originea. De institutele lor financiare și culturale e plină toată țara. Limba lor a devenit diplomatică. Viața culturală maghiară le stă deschisă, dar ei abuzează de ea. Sunt solidari. Persecută pe toate căile, pe cel-ce manifestează sentimentele prietinoase față de maghiari. A greșit mult Kossuth L., care credea să câștige pe naționalități, atunci iobagi, dacă le va face egale în drepturi. Nu-i adevărat, ce a zis Lippay, că proprietarul maghiar din Ardeal e bestial. Mulți dintre foștii iobagi s'au plâns pe urmă, că în vremea iobăgiei le era mai bine, căci proprietarul îi dă de toate ce-i trebuiau la gospodărie. — Idealul daco-româniei e mai viu și mai stăruitor urmărit astăzi decât ori-și-când. Ca avocat, ca director de bancă, ori ca deputat, acel român se ferește mai bine, care își face mendrele de agitator. Clientela îi curge gârlă. — Și ori-ce trudă a noastră

de a paraliza gravitatea spre cei de-o rasă cu ei, este zădarnică, *căci tot ce avem am împărțit cu ei, și nu mai știm cu ce-i îndulci.* Un singur lucru ne rămâne: să punem piedecă pe cât se poate, ca cineva să fie rău patriot.

O, sancta simplicitas!

Transacția economică.

Cel mai nou număr al »*Neue Fr. Presse*« aduce, așa mai zmerit deocamdată, o știre care tulbură creerii patrioților. Zice anume, că restimpul până în 14 l. c. când vor fi reluate negocierile, guvernul maghiar îl va întrebuința pentru a îndupleca partidele coalitate, să mai lase din pretenziunile lor, cele cu separația economică.

Prorocim noi: vor lăsa desigur și de rândul acesta din patruzeci și opt, cum au mai lăsat de atâtea ori.

Conferența independenștilor.

Cele spuse mai la deal, se par a se adevăra după rapoartele ce dau toate ziarele, că conferința de ieri a 48-iștilor a fost forte agitată. Pester Lloyd, știe de o hârtie iscălită de 180 de deputați, în care se leagă, a nu primi la nici un caz comunitatea economică nici în colo de anul 1917. N'o să-și schimbe hotărîrea — zice P. L. — nici dacă amenință criză în guvern.

Majestatea Sa nu primește pe Polónyi.

Ziarele din Budapesta aduc știrea că M. Sa nu va primi pe Polónyi în visita de adio, nici măcar în audiență generală.

Sic transit gloria mundi.

Nemuțumiții.

Bătrânul Szappanos István a declarat hotărît în numele mai multor deputați, că nici într'un caz nu vor primi transacția de lungă durată. Asemenea nici ridicarea contingentului de recruți fără comandă și conducere maghiară.

»Dar de aiurea numai cu camete mari ar putea să se împrumute și o să i-se facă protest.«

»N'are să se împrumute, — răspunse Corbeiu, apoi se duse la cassa de fier, o deschise și scoase din ea un plic cu hârtii.

»Uite, — urmă apoi, — aceștia sunt banii, pe care i-am luat dela bancă: îi țin la îndemână, ca să-i duc înapoi, dar îi și scot averea cât mai curând în vânzare.

»E păcat, — grăi Vidu, — căci suntem cinci copii.«

»Tocmai pentrucă sunteți, și el nu se gândește la aceasta, — întimpină Corbeiu. — Cumpără-o tu, ca să nu treacă'n mâni străine.«

»Ba să mă ferească Sfântul! — răspunse Vidu. — Ce om aș fi dac'aș face așa ceva!?»

»Ei bine! — se'ndărătnici Corbeiu. — O s'o cumpere alții. Acum tot vă mai rămâne ceva. Cu cât mai curând o perde, cu atât mai mult vă rămâne.«

Vidu nu era om, care se dă cu una cu două învins.

»Unchiule, — zise el, — eu am adunat ceva: ajută-mă să mai adun, ca să-l scap.«

Corbeiu se uită oare-cum speriat la el.

Da, era văr cu Ghiurca și omul acesta îi era în adevăr nepot; nici odată însă el n'a simțit, că are și nepoți, nici odată nu-i mai zisese nimeni »unchiule«.

»Așa este, — grăi dânsul, — bunica ta și mama mea au fost surori, tu-mi ești nepot și eu îți sunt unchiu; voi însă vă aduceți aminte de aceasta numai acum, când sunteți ajunși în mare strămoare.«

»Am știut-o totdeauna, — răspunse Vidu lini-

știt, — dar n'am îndrăznit s'o spunem: prea erai sus d-ta, și prea ne știam jos noi înși-ne«.

Corbeiu îi rîse 'n față.

»Se vede, că te-ai spurcat cu ovreii, — îi zise cu asprime, — că te-ai făcut nerușinat ca dânsii. — Care va să zică — acum m'am mai coborît eu și v'ați mai ridicat voi? — Nu-i așa!?»

»Nu, — stăruia Vidu tot liniștit, — nu că ne-am ridicat, dar am căzut atât de rău, încât desnădăjduirea m'a făcut pe mine îndrăzneț, și dac'ar fi să mă dai azi afară, mă 'ntorc mâne iar: nu poți să ne lași; trebuie să ne ajuți, că nu cer să-mi dai, ci să-mi lesnești puțința de a agonisi. Ori și câte mahniri ar fi avut pe urma lui, nu de el e vorba, ci de noi, care te cinstim și nici odată nu ți-am greșit nimic.«

Corbeiu nu putea să audă asemenea vorbe, care îi răscoliau întreaga ființă.

»E un mișel! — strigă el adânc mișcat, — un ticălos, care-și necinstește neamul și a nenorocit pe ai săi! — pe el nu mai poate nimeni să-l scape.«

La așa ceva nu se așteptase Vidu.

El se cutremură, și ochii i-se umplură de văpaie.

»Mișel și ticălos!? — grăi dându-se un pas înapoi și puindu-și amândouă mâinile 'n cap. — Se vede, că nu știi, că eu am stat trei ani în oaste și mă știu pân'acum om cum se cade, care nu poate să treacă peste asemenea vorbe. — Poți să gândești cum te taie capul, poți să-l judeci cum vrei, poți să-i zici lui ori să-mi spui mie 'n față că sunt mișel, dar însuși te arăți mișel când nu te sfiești a ocări pe tată în fața fiului. Ori și cum îl vei fi socotind, mi-e tată,

— strigă, — și un nemernic am fost umilindu-mă în fața unui om fără de inimă, căruia nici chiar legăturile dintre tată și fiu nu-i sunt sfinte. Dacă așa e, pot să-ți urle vânturile 'n casă, că nimeni n'o să mai între 'n ea! — adaugă și se depărtă cu capul ridicat.

Corbeiu rămase ca într'un fel de aiurire, umilit, căit, cu lacrimile 'n ochi.

Strivit de simțământul, că în adevăr mare mișelie a făcut, ar fi voit să alerge după Vidu, să-l cheme înapoi și să-i ceară iertare, dar rușinea îl covârșia, nu mai era stăpân pe sine însuși, nu putea să se miște din loc și sta, par'că, la îndolia, dacă lucrurile se petrec în aievea ori e la mijloc numai o înscenare a vre-unui duh necurat.

»O, nenorocită e ființa omului și vrednică de plâns! — își zise el. — Osândit a le vede și a le judeca toate numai după părerile ce-și face în neputința lui de a cunoaște adevărul, el se amăgește în fie-care clipă însuși pe sine. Mă plâng eu, că mi-se face nedreptate restălmăcindu-mi-se faptele, și nu e nimeni mai bănuitor, mai aspru și mai nedrept de cât mine.«

Rău a făcut Vidu de a plecat atât de pripit: dac'ar fi avut răbdare și-ar mai fi stat puțin, el și-ar fi făcut treburile.

»Ai avut toată dreptatea, — i-a zis el însă tatălui său după ce s'a 'ntors. — Cu omul acela nimeni nu poate s'o scoată la capăt: are să-ți pună averea 'n vânzare și-o cumpără cu preț de nimic.«

Ghiurca zâmbi pe sub mustață.

»Asta n'are s'o facă nici odată, — îi zise foarte liniștit.

Hajdu — suspendat.

Senatul Curții de compturi a suspendat din oficiu *cu regret*, — precum zice actul — pe Hajdu Gyula, care furase actele din minister pe seama lui Lengyel Zoltán.

Din străinătate.

Asasinatul din Krasnojarsk. Telegraful ne-a adus ieri știrea despre asasinarea generalului Krozowski, comandantul orașului Krasnojarsk (Rusia).

O altă telegramă relatează amănunte asupra acestui îndrăzneț asasinat, care s'a petrecut în următoarele împrejurări:

De mult timp generalul primea scrisori prin cari era amenințat că va fi asasinat în ziua de 17 Februarie fixând și ora 5 seara. Acest ultim și precis amănunt din scrisori făcu pe general să creadă că vre-un glumeț își permitea să se distreze pe socoteala sa.

De aceea, fără să dea nici o importanță scrisorilor ce i-se trimisese ieși Sâmbătă la preumblare pe stradele principale ale orașului și la o răspântie se întâlni cu câțiva amici cărora începu să le cetească scrisorile ce primise.

— Ce farsori! exclamă generalul după ce citi o scrisoare. Iată sunt tocmai 5 ore și eu mă aflu viu, sănatos!

Mai citi o scrisoare, făcu iarăși câteva glume și apoi se despărți vesel și surizând, de amicii săi.

Incet și fără să se mai gândească chiar că era amenințat de vre-un pericol, generalul se îndreptă spre casă.

Nu făcuse însă decât vre-o sută de metri și fu întimpinat de un individ care-i strigă să se oprească.

Generalul vru să-i pună mâna în piept dar căzu la pământ lovit de trei gloanțe de revolver trase unul după altul. Moartea i-a fost instantanee.

Asasinul a profitat de zăpăceala mulțimei care a rămas îngrozită, și a dispărut.

Dieta boemă asupra tratativilor vamale austro-ungare. În decursul ședinței de ieri a Camerei din Praga șefii partidelor dietale au hotărât să se consolideze pentru interesele Austriei în chestia tratativilor vamale austro-ungare. Se va înainta un manifest iscălit de șefii tuturor partidelor în care se va cere guvernului să nu se facă nici o concesie coalițiunii, care ar putea avea urmări desastroase pentru economia națională a Austriei.

Stilizarea acestui manifest se va face în conțelegere cu toți șefii partidelor și în ședința de mâine se va înainta Camerei.

Toți șefii iscăliți vor cere în Cameră cuvântul asupra acestui punct.

Din Bocșa.**Cauzele căderii.**

Pe cât de frumoasă era aleregea trecută în acest cerc electoral și pe cât de bine ne-am purtat atunci, pe atât de urită și pe atât de prost ne-am afirmat la alegerea aceasta.

Cauzele sunt multe și vina o poartă mulți. Vina cea mai mare o poartă aceia, cari la alegerea trecută trămbițau în lumea mare și se laudau că sunt cei mai mari naționaliști, iar la alegerea aceasta, fiind oase multe de ros sau înecat, glasul le-a răgușit, însuflețirea le-a perit. Și de ce? Tutorul li-s'au promis funcțiuni, mărire de salare, bani și mai câte toate. Cei slabi de înger au crezut căci »făgădușul e bucuria prostului« și cu aceasta cauza am pierdut-o. Am pierdut-o zic, pentru că toți am arătat cel mai mare indiferentism. Advocații români din Bocșa-mont., și alți fruntași din jur au durmit somnul cel de moarte. Preoții și învățătorii cari sunt chemați să lumineze poporul și să-l conducă pe calea cea dreaptă; ei cari se numesc pionierii culturii, pentru bani și alte promisiuni goale își vind cinstea lor și a neamului din care a ieșit, se pun coadă la topor, ca astfel mai ușor să ne poată exploata străinii și mai iute se ajungem pe povârniș.

Rușine, de o mie de ori rușine! Rușine, căci ei cari sunt chemați a fi povățuitori tuturor celor ce cer sfat, spre rușinea neamului se vând ca Iuda. Și atunci cine sunt ei? Poate avea poporul în ei încredere, când cinstea lor se poate cumpăra pe un blid de linte. Cu ce obraz, cu ce față, cu ce conștiință mai calcă învățătorul catedra, de pe care e chemat a propovădui acele virtuți nobile, cari sădite în inimile fragede ale copiilor, se poată încolți și aduce roadele cuvenite

la timpul său? Și iarăși: Cum va urca preotul amvonul, ca se predice dreptatea și adevărul, când faptele sale nu sunt altceva decât păcate și fărădelegi? Despre ce virtuți va predica el când toate patimile unui muritor la el află sălaş?

Imi pun acum întrebarea. Cu ce exemple va premerge poporul său popa Stoian din Valea-pai ori Damșa din Duleu, Căltun din Valea-mare și Aldan din Vermeș, Dogariu din Iersig și popa din Terova, când ei se împrietinesc cu popa-protă Pascu și luptă din răsuputeri pentru reușita ovreului Weisz. Mai poate fi vorba la acestia de caracter? Li mai poate asculta pe ei poporul? Mai sunt ei vrednici de braul și reverenda ce o poartă și prescurile ce le mănca. Unde vom ajunge cu astfel de conducători? Intr'adevăr putem zice: »Peirea ta din tine Izraile«. Unde preotul de frica congruei, dascălul de frica inspectorului se lasă amăgiți, acolo nu poate fi vorbă de vr'o cauză națională, acolo însuflețirea cu greu incolțește. Și e trist că fricoși și mameleci d'aceștia la alegerea aceasta mulți s'au arătat. Dascălii mai rău s'au spăimântat. Bojincă inv. în Biniș, Andrițoi în Călnic, Petrovici (gură-mare) în Terova au fost buni-bucuroși, că pot rămânea acasă. Dudă din Gârliște și Gherguță pe aceea urmă. Albu însă din Reșița mai tare s'a ostenit.

Sub pretext că regulează pensiunea învățătorilor a cutreierat aproape tot cercul. Nu știm însă ce-o fi făcut. Ne-ar plăcea să ne înșelăm în credință. Sperăm că ne va lămuri. Cât despre Popovici din Barbos, Crainicescu din Valea-pai și Groza din Iersig, nu pot zice alta, decât că nu se plătește cu astfel de ființe, ca omul să și murdărească mâinile. Ce se mai zicem despre alții? Ce se zicem despre oameni cu trecut frumos cari când-va făceau pe grozavul, iar azi stau ascunși sub tufă.

Să nu ne mirăm când poporul lăsat la marginea drumului se injure și-și lapadă conducătorii cari nu-s în stare să-i deslege nici curelele încălțămintelor. Aflu dar bazată purtarea credincioșilor din Bocșa-română, cari au lăpădat episcopii din scaunele lor onorifice, pentru că aceleia care-și vinde neamul și legea, aceleia nu-i poți încredința averea bisericii. Și aceste ființe lașe sunt episcopii: Mihai Rojini și Pavel Stanciu. Cazul credincioșilor din Vermeș cari au închis ușa preotului dela biserică încă-și află esplicarea. Nu mai puțin ca episcopii din Bocșa-română, au lucrat la reușita lui Weisz și fruntașii neguțători George Vuc și Iul acestuia Ion Vuc cari atrași de mirosul papricășului cu usturoi au fugit în tabăra lui Weisz. Acestora li-se va da pedeapsa cuvenită atunci, când cu

»Neapărat, că nu, — se 'ndărătnic Vidu, — căci o să-i stric socotelile, chiar și dacă m'ași da rob, i-le stric«.

El greșă.

Multe ar fi fost Corbeiu în stare să facă pen-truca să fie date uitării vorbele aspre, pe care rostise; una îi era însă peste puțință: să nu facă ceea-ce nu din pripire, ci în urma unei chibzuirii liniștite a zis, că va face. El își perduse sârta tocmai pentru că nu voia și era nevoit să scoată în vânzare averea lui Ghiurca.

Mereu îi venia să trimită după Vidu, nu însă, ca să-i spună, că-și schimba gândul, ci ca să-l încredințeze, că nu și-l poate schimba, și să-l întrebe, cum ar putea să-i lesnească puțința de a agonisi, cum zisese el, dar a sosit seara fără ca să se fi putut îmbărbăta s'o facă aceasta.

Iar serile nu-i mai erau acum, ca odinioară, cea mai plăcută parte a zilei.

De când să întorsese din călătorie i-se schimbăse cu desăvârșire întregul fel de a fi.

Casa îi părea din zi în zi mai pustie, lucrările din gospodărie îl obosiau din ce în ce mai mult, cărțile lui îi rămăseseră seci, mâncarea nu-i mai pria, tigna somnului n'o mai avea, iar diminețile când i-se aducea corespondența, el tremura în toate încheieturile, căci în fiecare zi aproape îi venia scrisoare dela Lucia, care-l ruga să n'o uite, îi spunea, că n'are în lume pe nimeni afară de

dânsul și i-se plângea, că amarul străinătății îi seacă vieața.

Ce putea el să facă cu dansa!?

O, poate în draga lui voie să zică cel ce stă singur în lume, că puțin îi pasă de păreri ce-și vor fi făcând alții despre dansul! — Când ai însă pe cineva, îți la bunele păreri și la bună-voința tuturor și-ți calci pe inimă, îți stăpânești firea și-ți dai silința să-ți îmbânzești dușmanii. Iară el își făcea dușmani.

»Cine? — își zicea. — Cine mi-l-a adus? — Cine m'a pus să rostesc acele vorbe!«

Îndată dar ce se 'ntunecă îi era urât așa singur în casa lui și auzia și el, ca odinioară doamna Fireanu, ici pocnete, colo fășituri și 'n iar altă parte șgomote nelămurite, se 'nfioră când țipa cucuvaia și șuierul vântului îi părea sinistru. Vor fi fost toate aceste și mai înainte, dar, fiindu-i atunci împăcat cugetul, nu le băgă 'n seamă. Nu s'a socotit el niciodată singur în casa lui, căci pline erau pentru dansul văzduhurile, dar se simția bine fiindcă era liniște și pace în sufletul lui: acum mereu stetea la îndoială, dacă bine e ori nu ceea ce a făcut ori vrea să facă, și-i era par'că ființe nevăzute-l împresoară și-l trag și-l împing îndesuindu-se 'n fel de fel de chipuri, o jucărea neputincioasă a unor puteri neapropiate.

»Asta ni-e soarta câtă vreme trăim în lumea

aceasta, — își zicea el, — și nu știe nimeni, ce-l duce și cum îl trage așa!«

El avuse mamă, o mamă, pe care n'a cunoscut-o, care i-a fost însă adevărată mamă și care era sora adevărată a mamei lui Ghiurca. El a avut tată, de care numai ca din vis își mai aducea aminte, dar care i-a fost tată adevărat și care a fost preot, popă ca toți popii, slugă a lui Dumnezeu, pe care el nu mai voia să-l știe.

Ce 'nfiorătoare deosebire între el și Vidu, care se resvrătește în toată ființa lui când tatăl-său e atins cu vorbe de ocară!?

De unde ar mai fi putut el să stee liniștit în casa lui!?

Despre eroism îi vorbea Huțanu. Preoție este a fi părinte, preoție, care te sfintește, și ori și cât de nemernic ai fi, e destul să fii părinte, ca să și se cuvina cruțare, căci cea mai mare mișelie este, cum a zis Vidu, să atingi simțământul de pietate către părinți, care e temeliala a toată rânduiala omenească.

»Iar în sufletul meu, — se tângui el, — e stâns, cu desăvârșire stâns simțământul acesta, n'a fost niciodată!«

Cum putea el să alunge dela dansul cei ce erau sânge din sângele lui, pe nepotul mumei sale și pe chiar ai săi nepoți și să-și dea tot sufletul unei ființe, care nu îi era nimic!?

Iconostase noi, precum și renovări după specialitate **Schmidt János,** se execută cu cea mai mare conștientozitate la zidarul de biserică **Budapesta**

IX. Soroksári utca 40. Fondată la anul 1888.

toții vor pune vot, că crucerul lor nu va mai intra în punga trădătorilor de neam, cari s'au îmbogățit din punga poporului român pe care acum însă l'au batjocorit.

«Un fecior de popă».

Fruntași noiei Dume.

Actuala Dumă e compusă în mare parte din oameni ai libertății. Vom da amănunte asupra fruntașilor noiei Dume.

Prezintăm cititorilor nostri azi pe câți-va din acești fruntași:

Vladimir Nateevici Ghessen.

Unul din cei mai aprigi apărători ai libertății poporului. S'a născut în Odessa, unde a și terminat cursurile facultății juridice; după care, timp de doi ani, a fost în străinătate pentru completarea studiilor, iar la 1898 a depus concurs la facultatea juridică din Petersburg, unde a rămas profesor. Mulțumită erudiției și vastelor cunoștințe, în curând și-a deschis o cale largă în lumea cultă a orașului și câștigă iubirea studenților. Activitatea profesorului nu se mărginește numai la îndeplinirea datoriei de profesor, dânsul este și un cunoscut publicist, în care calitate a apărut întotdeauna drepturile celui obidit. El e unul din fondatorii și colaboratorii revistei «Pravda», care joacă un rol foarte important în lupta pentru libertatea poporului.

Osip Iacovicevici Pergament.

Pergament ales în Dumă de orașul Odessa, e unul din cei mai mari advocați ai baronului local. E evreu și e în vârstă de 38 de ani.

La 1904 este ales decan al baroului și în această calitate a luat parte la cele mai mari procese politice și particulare, ca: programul din Chișineu, afacerea din Breansk, procesul din Camensk și altele.

În procesul marinarilor de pe vasul «Potemkin», Iacovicevici a luat partea marinarilor revoluționari.

În urma pledoariei din procesul marinarilor de pe «Potemkin» și a atacurilor aduse birocrației, administrația din Odessa l'a exilat în guvernământul Perma.

Iacovicevici e membru al partidului constituțional-democrat.

«Om fără de inimă!» — îi răsuna în urechi. — «Om fără de inimă!»

Și totu-și altfel nu putea! Era legat și se le-gase el însuși atât de tare, încât numai moartea ea singură mai putea să-l deslege, și nu tatăl său, de care abia-și mai aducea aminte, nici muma-sa, pe care n'a cunoscut-o nici odată, ci Elvira, care îi luminase pe o clipă viața, îl stăpâna pe el, dacă e adevărat, că cei căzuți în robia lumii văzute se supun stăpânirii celor din cea nevă-zută.

Frământat de asemenea gânduri l'a cuprins somnul, și visurile numai sbuciumate puteau să-i fie.

Târziu după mezul nopții însă, pe la cântatul cocoșilor, când s'a deșteptat, el se ridică răz-mat pe cot în culcușul lui și se uită în pre-ju-rul său oare cum mirat, că numai visase.

O văzuse în vis pe Elvira, ceeace nu i-se mai întâmplase nici odată, pe cât își aducea aminte.

Nu mai putea să-și dea seamă cum o visase, dar îi fusese lung visul și-i rămăsese în suflet o dulcețică nespasă, o liniște, care în viețea petrecută în aievea nu e cu putință.

Deșteptat apoi odată, iar se porniră valurile vieții și el nădi firul de unde-l rupsese somnul.

«Mișelul!» — își zise. — Vrea să mă înșele. E în stare să se împrumute cu camele mari de la ovrei numai ca să nu-mi fie mie dator».

Nu i-a spus-o nimeni aceasta, dar în clipele de liniște deplină omul știe și ce se petrece în sufletul altora: după toate cele petrecute așa trebuia să voiască Vidu, alta nu-i rămânea.

«A nu!» — strigă el și sări din pat, gata de a pleca la Sibiu, ca nu cum va să sosească prea târziu acolo.

(Va urma.)

Petru Gfîgorovici Izmailov.

Acesta a fost ales deputat de curia țărăneasă din guvernământul Novgorod. E tânăr, în vârstă de 26 ani. S'a născut din părinți țărani, în satul Văsoca, județul Cerepoviț. A terminat cursurile seminarului din orașul Cerepoviț.

Viața lui e plină de suferințe și pribegiri. După terminarea seminarului pleacă în Gatcin, ca să concureze la o bursă, însă nu reuși, și atunci, fără nici un ban în buzunar, pleacă pe jos la Petersburg, cu gândul de a intra într-o școală superioară. Fatalist însă, nu găsi nici o ocupație și ca să scape de urgia foamei, se retrase la o mănăstire. Aci învață ceasornicaria, și se angajă la un ceasornicar neamț. Tot timpul liber și-l petrecea citind cărți și căutând să-și complectez cunoștințele.

La 1895 se întoarse în Cerepoviț, unde își termină studiile superioare. Șase ani în urmă pribegeste prin diferite guvernăminte, până când în ținutul Cubanx, rămâne 2 ani, ca profesor, dar este dat afară din pricina liberalismului său.

Intors din nou acasă, Izmailov se apucă de plugărie și cu atâta dragoste, că nu permitea nimănui să facă distincțiune între el și ori ce alt țaran.

Nu mult după revenirea lui în sat, țărani în dragostea ce o aveau pentru dânsul, l-au ales în consiliul comunal, și în cele din urmă a fost ales deputat în Dumă.

Aparține partidului social-democrat.

Mihail Semenovici Fokew.

Ales de curie. S'a născut la 1871 într'un sat de lângă Nijni-Novgorod, unde și-a făcut cursurile primare. Avea mare dragoste pentru învățatură, dar lipsa îl făcu să vină la oraș pentru a se face căruțaș la gară, unde transporta pe arestanți și exilați.

La vârsta de 18 ani se întoarse din nou acasă la părinți, lucrează la câmp alături de dânsii și-și prepară în aceeași vreme examenul pentru postul de învățător, și reușește cu mare succes. Mult timp însă așteaptă să-l numească, ceea-ce nici odată nu s'a îndeplinit și el pleacă apoi din nou la oraș, unde începu să lucreze cu ziua la o potcovărie, și de unde fiind concediat, rămâne vagabond pe străzile orașului până când este primit într'un pension ca servitor.

Aici învață muzica și abia după câțiva ani este numit profesor în satul Novoiu Derevzuc. Cu multă greutate își prepară examenele pentru universitate unde se înscriese, în Moscova, la facultatea de drept și pe care o termină cu succes.

În vederea alegerilor părăsește facultatea și se aruncă în rândurile luptătorilor alegători, până când reușește să fie ales ca deputat.

Din caracteristica vieții lui particulare se poate ghici că aparține partidului socialist-revoluționar.

Inmormântarea gen. Lahovary.

Discursul dlui Take Ionescu.

Jalnică adunare,

Rari, foarte rari sunt oamenii cari au uimit lumea prin activitatea vieții lor și a căror mărime se dovedește și mai mare când dispar dintre cei vii.

Iacoc Lahovary a fost dintre aceștia.

Jalea generală, singura pompă pe care nu a putut să o împedice, nu se datorește numai adâncii păreri de rău pentru un tovarăș iubit care s'a dus, dar și convingerii care ne stăpânește, că pierderea pe care am suferit-o nu se poate acoperi.

Cu toată diversitatea fecundei lui activități făptura generalului Lahovary era de o extraordinară unitate. În totdeauna și în toate el a fost luptătorul, atletul în cea mai curată și mai înaltă expresie a cuvântului.

Avea ca nimeni altul toate însușirile luptătorului.

Vederea limpede și pătrunzătoare a întregului câmp de luptă, pricepera în totdeauna impecabilă nu numai a mișcărilor dar și a gândului celui mai ascuns al potrivnicului hotărârea fulgerătoare, așa de fulgerătoare încât s'ar putea

spune că îndoiala îl era necunoscută, și odată hotărârea luată, o bărbăție, fără seamăn o voinicie veselă dovada cea mai sigură că vitejia lui nu era de fațadă, ci izvora din înseși adâncimile firei.

Ca toți luptătorii cei adevărați se bătea fără cruțare, hotărât să învingă, învingea, iar odată bătălia sfârșită, în inima lui cea duioasă nu mai era decât compătimire, uneori chiar prietenie pentru vrășmașul biruit.

Toate neamurile în toate vremile, când au voit ca prin farmecul poeziei să divinizeze un muritor, cu siguranța instinctului au ales un luptător, și dintre luptători pe cel mai nobil: soldatul.

Au avut dreptate. Din toate viețile a soldatului este cea mai frumoasă, este cea mai înaltă. El singur stă veșnic față în față cu marea și nepătrunsa problemă a morții, el singur e în totdeauna gata să se jertfească pentru o cauză, care nu stă în legătură directă nici cu interesele, nici cu ambiția sau cu fantazia lui.

Cu însușirile cu cari îl înzestraseră așa de bine soarta, era firesc ca Lahovary să se facă soldat.

Istoria reînvierei strămoșești vecinici cel puțin atâta vreme, cât va dăinuși neamul acesta românesc în Carpați și la Dunăre, va slăvi numele lui Iacob Lahovary, care a avut norocul să-și vadă visul de soldat: războiul în floarea vârstei, atunci când cu belșug putea să-și slujească regele și țara.

Intrat mai târziu în viața politică, războiul tot atât de crâncen, câteodată mai nemilos, Lahovary a rămas tot soldat.

Aceleași calități strălucite, acelaș dor de organizare, aceeași putere de pătrundere, aceeași rezeziune de hotărâre, aceeași impetuoșitate în luptă, aceeași vitejie veselă, aceeași blândeță după bătălie.

Luptător, soldat este și la tribună. Elocința lui n'are nici o asemănare cu a celui alt mort ilustru pe care îl plângem de zece ani și mereu îl vom plânge.

În locul perioadelor împodobite ale lui Alexandru, care încet cu încet se ridică până în sferele cele mai înalte, din întâia vorbă generalul merge drept la țintă. Vede punctul slab în zălele adversarului, scurte, repezi, ascuțite, nemiloase, nicio-odată însă otrăvite. Se simte că vorbele înlocuiesc gloanțele, se vede pe pieptul oratorului tunica soldatului.

Devenit ministru de externe Iacob Lahovary se arată, firește, un diplomat consumat dar în fondul lucrurilor, rămâne tot soldat. Neîntrecutele lui însușiri le pune toate fără rezerve fără grije pentru propria lui reputație ca un adevărat soldat, în slujba celei mai grele și mai însemnate chestii ale neamului românesc.

Imprejurările voesc ca sub el chestia să devie mai acută, ca sub el să se încingă mare luptă. Lahovary d'abia ministru de câteva luni câștigă o primă izbândă și, adevărat soldat nu se mulțumește cu laurii câștigați, ci urmărește mai departe vrășmașul, ca să se bucure de toate roadele victoriei. Lupta nu s'a isprăvit încă. Nimeni nu poate să știe când se va isprăvi. Sfârșitul ei însă este sigur. Când va suna ceasul victoriei finale, în bucuria noastră vor fi și lacrimi; vom plânge și mai mult pe eroul căruia i-o vom datori.

Soldat a fost generalul și în urma lui bătălie, în bătălia cu soarta.

Nu s'au împlinit doi ani de când își pierduse comoara vieții. A sângerat mai groaznic decât oricine, dar nu s'a dat bătut, și cine nu cunoștea din intimitate adâncimea durerii lui, nu ar fi bănuț că atletul era rănit de moarte.

Acum în urmă, i-s'a înfățișat ultimul vrășmaș: boala cea fără de leac.

Și atunci a rămas acelaș.

Lahovary n'a așteptat tremurând moartea; soldat, i-a ieșit înainte.

L-a doborât, dar nu l-a încovoiat.

Mai puțin eroi decât dânsul pe noi aceștia moartea ne așteaptă, ne înfrânge și ne smerește.

În fața pierderii celei fără de seamăn, rămânem în deznădăjduire.

Fie-i țărina ușoară!

NOUTĂȚI.

ARAD, 6 Martie 1907.

— **Mandatul dela Lugoș**, așa ne asigură organul guvernamental din Timișoara, va fi nimicit. Vom vedea. Comisia IV a dietei va rosti hotărârea sa mâine. Ancheta a fost făcută de Németh Imre, care a ascultat peste 200 martori, între ei vicișpanul, protonotarul și alți unguri, cari — cum ni-se scrie — n'au putut preciza însă nimic grav împotriva diui dr. G. Popovici, alesul Lugoșului.

— **Atentat asupra unui ofițer**. Un necunoscut a tras câteva focuri de revolver asupra ofițerului Gugow, omorându-l pe loc. Atentatul s'a săvârșit în garnizoana Lodz.

— **Coaliția ține azi nainte de ameazi o conferință la clubul 48-ist**. Se va discuta asupra proiectului prezentat de Apponyi. Desigur vor hotărî să voteze proiectul și să exprime mulțumiri ministrului, care pregătește nimicirea școalei primare a naționalităților.

— **Șezătoarea din Budapesta**, chiar după explicările date (ba poate: *mai ales!*) nu are darul să încălzească obștea română.

Iată ce scrie în »*Neamul românesc*« dl Iorga:

— »La societatea »Petru Maior« din Pesta de obicei se țin în toată săptămâna conferințe, bine scrise și românește spuse, în fața unui număr de ascultători — ca de obicei — foarte nelămurit. Nu putem spune asta despre așa numitele »probe« de dans »Romana«, ținute în vederea »cabaretului« — șezătorii naționale, — ce se va aranja la 9 Martie și la care probe *iau parte și »prietenii« de altă limbă.*

— Nu întreagă studențimea universitară din Budapesta o sa ia parte la aranjarea cabaretului din 9 Martie, ci numai o parte; ceilalți domni din comitet n'au a face nimic cu universitatea.

De ce? Se va ști mai târziu.

— Nu înțelegem de ce ungerii să fie invitați la o petrecere românească cu bilete tipărite și în ungurește. Nemții și sârbii, invitați cu astfel de bilete pot să fie jigniți în sentimentele lor.

Iar în »*Lucefărul*« cetim următoarele:

Nu era deci vorba numai de o petrecere studențiască, de cari au mai fost destule în Budapesta; era să fie o mare șezătoare națională.

S'a găsit însă un ziar, care cu drept cuvânt s'a întrebat: Ce scop are șezătoarea din Budapesta? Suntem noi așa de naivi ca să credem că vom cuceri simpatiile budapestanilor prin astfel de mijloace? Vrem într'adevăr să creăm în Budapesta un centru de întâlnire al românilor din această țară? Vrem să ajutăm, fără a ne da sama, realizarea unui vis... neprielnic existenței noastre? ș. a. m. d.

Argumentările »*Tribunei*« dela Arad au deșteptat luarea aminte a lumii asupra unui fapt, pe care, poate mulți l-ar fi săvârșit fără să-și dea sama dacă fac bine sau rău.

La un moment dat se credea că nu se va alege nimic de petrecerea proiectată.

Studențimea din Budapesta n'a renunțat însă la ideea șezătorii. După câteva constatări furtunoase s'a constituit într'un comitet număros și așteaptă ca lumea românească să pelerineze la Budapesta. Se va ținea chiar și serata etnografică.

Poate se vor duce mulți atrași de capitală; se vor duce să admire frumoasele clădiri, să se nchine civilizației din capitală, — pe urmă se vor întoarce acasă cu păreri de rău, că nu pot sta mai mult în învălmășagul acela cu atâtea farmece; se vor întoarce cu dorul în suflet de a vedea cât mai des capitala și cu regretul adânc, că nici unul din orașele locuite de români nu oferă atâtea petreceri ca acea Sodomă și Gomoră, care se cheamă Budapesta.

Studențimea putea să se mărginească dela început la o petrecere aranjată pentru colonia din Budapesta, care, fără îndoială, simte trebuința unei consolidări. În acest caz nu mai alarma nici presa nici pe bieții părinți cu fete mari.

Nu era greu de înțeles, că sentimentele românești ale coloniei budapestane, răslețe și cam slabă de ânger, se pot cultiva de bunii români,

fără să se jertfească interese mari românești, a decă fără să se întrebuițeze concentrarea în Budapesta, a românilor din întreaga țară, ca mijloc pentru a trezi la viață românească și la sentimente de solidaritate o colonie, care cu greu va scăpa de soarta ce singură și-o face.

Osândiți. Cetim în Foaia Diecesană: Ministrul ung. reg. de interne, ca ultimul for, a întărit sentința căpitaniei din Caransebeș, prin care se pedepsesc pentru transgresiune contra statului, la alegerea de deputat a dlui Constantin Burdea, protopopul *Andrei Ghidiu* la 15 zile închisoare și 200 cor. profesorul *dr. Petru Barbu* la 10 zile închisoare și 200 cor., avocatul *dr. Mihai Brădicean* la 8 zile închisoare și 20 cor., doamna *Emilia Brodatschi* la 8 zile închisoare și 200 cor., dl *Achim Sârbu* la 8 zile închisoare și 200 cor., dl *Mihai Săbăila* la 1 zi închisoare și 25 coroane.

— **Din diplomație.** Foaia oficială publică numirea dlui *Lunius Pușcartu* de consul la Milano și a dlui *George Kriván* de vice-consul la Ploiești.

— **Nenorocirea a doi turiști.** De multe ori simpla curiozitate îl împinge pe om la moarte.

Inginerul Kermont făcuse în săptămâna trecută o excursiune în Apenini, în societatea mai multor prieteni. Pe muntele Sant'Angello l'a ajuns pacoștea. A alunecat pe zăpada înghețată fără a se putea opri și a dispărut în adâncime. Alergând să se informeze asupra nenorocirii colegul său Dovidio, a dispărut și el pe aceeaș cale.

Au fost găsiți amândoi oribil mutilați într'un abis adânc.

— **Din suferințele unui emigrant.** Înaintea judecătoriei din Bregenz, a fost adus în zilele trecute un român nefericit, rău îmbrăcat, lihnit de foame, având etatea de 58 ani. Era acuzat pentru vagabundaj. Românul cercă să-și spună năcazul lui, însă nimenea nu-l înțelegea. Din întâmplare se află în Bregenz un sas din Transilvania, care știind românește, a tălmăcit juzilor, cum a ajuns românul până aci. Iată istoria rătăcirii sale: »Sunt din părțile Blajului, — zice el — banii ce i-am avut 48 fl. i-am dat unui agent, care mi-a făgăduit, că-mi va da un bilet de drum, cu care voi călători până la America, căpătând pe ea și merindea trebuincioasă. M'am pus pe tren și am sosit până la Budapesta, de aici nu m'au lăsat mai departe, zicându-mi că biletul a fost plătit numai până aici. Nu mi-a rămas altceva de făcut, decât să mă întorc acasă pe jos, am și plecat, dar în loc să mă duc către casă, văd că tot mai mult m'am depărtat, până am ajuns aici. Am fost până acum de 12 ori închis, cu toate că n'am făcut nimănui nimic. Aș fi voit să capăt undeva de lucru, dar nu-mi dă nimenea și așa tânjesc de prin toamnă. M'aș duce acasă, dar n'am bani de drum«. Istoria aceasta tristă tălmăcită juzilor, a stors milă și aceștia au luat hotărârea, ca românul nostru să fie trimis către casă, pe cale oficială. Faptul acesta poate servi de exemplu multora, cari se lasă înșelați și seduși de agenți mincinoși.

— **Promoție sub auspiciis regis.** Ministrul de culte și instrucțiune, contele *Apponyi* a fost Duminecă în Cluj, unde a funcționat ca reprezentant al regelui la promovarea sub auspiciis regis a unui tiner maghiar *Kuncz Ödön*. Ministrul a fost salutată în aula universității de renegeatul *Moldován Gergely*.

— **Un tânăr brav.** Primit următoarele: Vă rog a publică frumosul succes obținut de un tânăr român din Maramurăș. — Anume, dl *dr. Ilie Kindriș* de Ivod, în 26 Faur 1907 a depus aici în Budapesta cenzura de avocat, obținând din partea cenzorilor săi laudă pentru frumoasa-i pregătire.

De noul avocat — crescut în gimnaziul din Blaj — leagă multe speranțe aceia, cari cu dor doresc redeșteptarea în țara marelui Dragoș.

— **Mascagni serbătorit.** Duminecă seara la concertul dela Ateneu, dl *D. Dinicu* a predat maestrului *Mascagni* un frumos condei de aur cu pietre prețioase, ca amintire din partea orchestrei.

Prințul și prințesa moștenitoare au azistat la concertul *Mascagni* dela Ateneu.

— **Eleonora Duse în București.** O nouă știre senzațională: cea mai ilustră dintre artistele dramatice, marea *Eleonora Duse* va da, cu trupa sa, 5 reprezentațiuni la »*Teatrul Național*« în Martie. La 14 Martie va juca *Magda*; la 16 *Dama cu camelii*; la 17, *Monna Vanna*; la 19 *Fernanda de Cardou* și la 23, *La Femme de Claude*, de *Dumas* fiul. Biletele s'au pus în vânzare la Agenția teatrală *Jean Feder*.

— **Neînțelegerile ruteno-polone.** După gravele evenimente studențești din Lemberg, era de prevăzut, că cele două națiuni polonă și rutenă să se dușmănească de moarte pentru totdeauna.

Și cum tineretul e elementul înflăcărat, de unde încep toate manifestările sufletului, era natural, ca ura aceasta să se desvăluie în inima lui și dela el să porniască. Știrile ce vin din Lemberg, ne spun că ieri Luni au avut loc înaintea universității încăerări sângeroase între studenții poloni și ruteni.

Cei dintâi au provocat pe cei din urmă să se depărteze din universitate. Rutenii n'au voit și astfel s'au ajuns la încăerări, cari ar fi fost deastroase, dacă nu intervenia poliția, ca să-i despartă.

Un student rutean a fost grav rănit. Mulți s'au ales cu leziuni mai ușoare.

Senatul universitar a hotărît suspendarea cursurilor până la alte dispozițiuni.

Acesta nu va fi sfârșitul, ci desigur, că greva famină a studenților ruteni va produce desordini tot mai grave.

— **Hymen.** Dl și dna *Aurel Savici* fac cunoscută căsătoria nepoatei lor *Hortensia Florica Evuțian* cu dl *George Mihail Moiescu*, ce se va celebra în ziua de *Duminecă* în 10 Martie st. n., în sf. biserică gr. rom. ortodoxă din *Lipova*.

— *Aurelia Petricaș* și *Ioan Moldovan*, își vor serba cununia lor *Duminecă* la 10 Martie n. 4 ore d. a. în biserica gr. cat. din *Ghiriș-Sâncraiu*.

— **O puternică explozie de dinamită s'a produs Duminecă** în spre ziuă, în orașul *Homestead* din *Pennsylvania*, în *America de Nord*. Aproape o mie de funți de dinamită au explodat, dărâmand instalațiile liniei ferate și toate locuințele din apropiere.

Explozia s'a produs în următoarele împrejurări:

Societatea de căi ferate »*Pennsylvania*« construiește în apropiere de *Homestead* un tunel, cam de vr'o sută de metri de lung. Pentru distrugerile subterane, aveau o cantitate de vr'o mie de funți de dinamită, care o păstrau într'o magazie. Un lucrător italian a intrat în lăuntru și a aprins o luminare. Se vede, că chibritul aruncat nu l-a stins și la aruncat așa fără grijă. *Dinamita* a luat foc și în momentul următor s'a produs o detunătură atât de puternică încât s'a auzit la o distanță de 30 chlm. în jur. Lucrătorul a fost sfârșit în bucăți așa încât cadavrul lui n'a putut fi descoperit. Alți 30 de lucrători au fost uciși și foarte mulți răniți.

În multe crașe din *New-Yersey*, precum și în *New-York* panica a fost de nedescris.

Se credea pentru moment, că se repetă groaznica catastrofă dela *San-Francisco*, când cutremurul de pământ a nimicit orașul.

Oamenii au ieșit în puterea nopții din case și au pătruns în locuri libere și în gradinile publice așteptând din moment în moment dezastrul.

Toate posturile de pompieri, circulau pe străzi fiind chemați din mai multe locuri de lumea înspăimântată.

Numai către ziuă lumea s'a liniștit după-ce a fost încunoștințată de originea groazniciei detunături.

— **Chipul în uleu al mult regretatului dr. Aurel Brote.** Acum, că s'a pornit o mișcare atât de laudabilă pentru înființarea în comunele noastre de pretutindenea de »*Insoțiri sătești sistem Raiffeisen*« scrie »*Tel. Rom.*« în semn de recunoștință către traducătorul în românește a opului: »*Insoțirile de credit «Raiffeisen»*, mult regretat *dr. Aurel Brote*, fost membru în comitetul central al »*Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiiu*«, chipul în uleu al acestuia se va procura pentru localul reuniunii agricole din *Sibiiu*.

— »**Plugarul Român**« din *Timișoara*. Ni-se cere să publicăm: *N-rul 8* al »*Plugarului Român*«, de astă-dată va întârziă cu o săptămână, din cauza, că redacția și administrația își strămută locuința în alt local mai mare și mai corespunzător.

— «Luceafărul» în numărul său din urmă (2—3, an. VI), cuprinde un foarte frumos articol (Chemarea preoțimii noastre) de iubitul nostru poet Oct. Goga, articol asupra cărui vom reveni. Al. Ciura, I. Graur, I. Bujor, I. Borcia, Maria Cunțan, V. Pop, Z. Bârsan, G. Bogdan Duică, fiecare contribuie câte o nuvelă, articol, poezie traducerii la ridicarea nivelului acestei reviste. Remarcăm apoi cronică bogată, care înfățișează fidel viața această publică și mișcarea literară din luna trecută. Ilustrațiunile sunt escelente.

— **Foamete în guvernamentul Kazan.** Telegrammele ce vin din Moscova anunță, că în guvernamentul Kazan domnește o foamete generală. Femeile își vând până și părul, pentru a scăpa de la moarte atât de chinuitoare pe copiii lor. În ținuturile locuite de tătari a început comerțul de fete dela 7—23 de ani cu prețul de 60—120 ruble. Comitetul mohamedan de ajutorare vrea să circule prin ținuturile bătute de foamete pentru a împărți ajutoare. Guvernorul însă i-a oprit, pe motivul, că comit inscenări politice. Astfel se tratează lipsurile oropsitului popor rus.

— **Din general — actor.** În Havana a făcut mare senzație pășirea pe scenă a unui general spaniol. Acest general numit Enrique Collazo a luat parte pe timpul războaii spaniole ca conducător al unui regiment revoluționar. Rămânând din cauza aceasta fără post și fără avere, a fost silit să-și caute cele de lipsă pentru trai, pășind pe scenă. Cu ocaziunea primei producțiuni a ținut publicului următoarea vorbire: »In război am servit patriei mele și mi-am vărsat sângele pentru binele ei, în timp de pace însă n'am putut să-mi câștig nici un fel de slujbă în stat, de aceea am fost silit ca la 59 de ani să-mi caut pâinea ca actor. Rog deci on. public să fie cu considerare și să-mi deie sprijinul binevoitor«.

— **Moartea prozaică a unui bandit.** Faimosul bandit corsican Bonelli, devenit celebru sub porecla de Bellacoscia și-a dat obștescul sfârșit în pat — ca ori ce muritor — și suferind de influență.

Trist și prozaic sfârșit pentru un bandit care dela 1848 n'a eșit din pădurile și stufurile Corsiceii, care a fost condamnat la moarte, care a ținut pept la toată forța armată: cavalerie și batalioane de infanterie.

Compatrioții săi aveau o venerațiune profundă pentru acest erou legendar, pe care mulți îl credeau invulnerabil, și... chiar nemuritor, căci de șapte ori se lășe svonul morței sale și tot de alătea ori s'a desmițit.

Odată s'a încercat să se împace cu societatea și să reîntre în sânul ei dar după 3—4 luni i-s'a urât și i-a venit dorul de sălbăticiunile Corsiceii, în care a trăit până la 11 Februarie, când s'a stins la vârsta de 81 de ani înconjurat de nepoți și strănepoți ca un venerabil patriarh.

O colonie a orbilor. Se agită ideea înființării unei colonii sătești pentru orbi și familiile lor, între Câmpina Sinaia.

Față de marele interes, ce întâmpină în toate cercurile această umanitară întreprindere ar fi de dorit ca această idee să fie studiată mai de aproape. Cei mai mulți orbi și familiile lor nu aparțin țărânilor, deci nu sunt apți pentru agricultură. În schimb se pot devota industriei.

În apropierea capitalei se află numeroase terenuri în cea mai sănătoasă stare cari sunt cu mult mai recomandabile pentru o colonie a orbilor.

Pentru obținerea materiilor prime și a plasării producțiunii orbilor, precum și pentru o gospodărie cu grădinarie și avicultură, Capitala ar fi cu mult mai nimerită, decât vr'un sat incomod și depărtat.

Ne mărginim la aceste indicații, de oare-ce suntem siguri că la o cercetare mai amănunțită din partea celor în drept se vor vedea motive și mai multe pentru stabilirea coloniei în capitală.

— **Dare de seamă și mulțumită publică.** Comuna bis. rom. gr.-or. din Beiuș, a aranjat în 16 Febr. st. n., o petrecere cu dans, în favorul bisericeii și școlii. Petrecerea, atât în privința morală, cât și materială, a reușit peste așteptare.

Afară de suma de 427 cor., încursă seara la cassă, au binevoit a mai solvi următorii domni: Victor Fildan 8 cor., Vasile Erdélyi 5 cor., Ioan Bușița 4 cor., Augustin Antal 3 cor., Cornel Pallade 3 cor., Ioan Molnar iun. 3 cor., Nicolau Șara 2 cor., George Papp 2 cor., Ioan Pantea 2 cor., Paul Duma 2 cor., Milentie Poinar 2 cor., Nicolau Cristian 2 cor., Nicolau Halbac 2 cor., Iosif Zih 2 cor., Solomon Kohn 2 cor., Iosif Belényesi 2 cor., Teodor Bulc 2 cor., Deitsch Pali 2 cor., văd. Teodor Lazar 80 fil. Detrăgându-se spesele 70 cor., rezultă un venit curat de 407 coroane 80 fileri.

Când exprimăm mulțămite domnilor, cu interes față de biserică și școală și cari au binevoit a contribui la reușita petrecerii, ne exprimăm regretete față de acele suflete negre, cari s'au refugiat la mijloace mârșave, cu intenție a sămăna sămănta discordiei și cu gândul de a zădărnici reușita petrecerii. Beiuș, la 28 Febr. n. În numele com. bis. *Ioan Cigariga*, inv. rom.

— **Nefericire.** Pentru cine e rob cu totul de patima beției, un medicament neîntrecut, ce poate să-l împiedice și desvețe dela aceasta patimă distrugătoare și omoritoare de viață prețuște foarte mult. Atragem atențiunea asupra inseratului farmacistului Frankl Antal din Seghedin, ce-l publicăm sub titlul «Am fost bețiv.»

Concert, petreceri.

Convenirea socială a meseriașilor din Sibiu. O seară plăcută au avut toți aceia, cari au azistat la concertul de Duminecă seara, dat de corul meseriașilor din loc. Deja la primul cântec »Dorule« ne-a făcut impresia, că stăm în fața unui cor bine disciplinat, grație harnicului conducător Candid Popa. Compoziția »Dorule« o piesă populară de o duioșie rară și armonizată cu multă măiestrie de noul profesor de muzică dela seminar, dl A. Bena a fost primită de public cu plăcere.

Tot asemenea și celelalte coruri mixte ca »Eu eram odinioară«, de T. Popoviciu, »Cântec«, de I. Mateiu și »La fântână«, de A. Bena, au stors admirația publicului prin precisiunea cu care s'au executat, precum și prin o nuansare perfectă.

Corurile de bărbați încă au mulțumit pe deplin publicul cu deosebire în puternicul cântec »In pădure«, de Flondor, te simțai transpus acolo, unde echoul cântecelor întinerește inimile și insuflă speranțe în un viitor mai bun.

Punctul de forță al concertului l-a format însă cântecele solo de tenor. Dl Stanciu prin tenorul său liric, plin de farmec a răpit inimile. Aplauzele nu mai încetau și fiecare cântare a trebuit bisată.

Dintre cercetători regulați ai producțiunilor Reuniunii meseriașilor din loc s'au exprimat mulți, că concertul de Duminecă, a fost unul dintre cele mai reușite, dacă nu cel mai reușit, din câte a dat această Reuniune.

Progresele ce le fac meseriașii noștri de aici pe toate terenele, mulțumită în primul rînd neobositului lor prezident, V. Tordășianu, îți umple inima de bucurie și ne dă firma speranță, că și la noi această branșă va ajunge la însemnătatea ce i-se cuvine. — După concert a urmat joc, care în bună dispoziție a durat până în faptul zilei. (db.)

— Corul vocal bis. gr.-cat. român din Nădlac, sub conducerea dlui inv. Constantin Savu, învită la producțiunea concerto-teatrală împreună cu joc, ce-o va arangia la 10 Martie nou, 1907, în sala cea mare a casei comunale.

BIBLIOGRAFIE.

»Economia« escelenta foaie economică ce apare în Caransebeș redactată de Alexandru Diaconovitch, numărul 2 conține multe lucruri bune din domeniul agriculturii și peste tot a economiei. Remarcăm articolul »Creșterea artificială a hoarelor« în care se dau sfaturi bune privitoare la aceasta.

Nrul 2 al »Revistei teologice« din Sibiu, are un material îngrijit, în care tratează istorie bisericească, date din viața bisericeii și informațiuni, relative la bisericile de pretutindenea.

La Cluj în tipografia »Carmen« a apărut în broșură articolele din »Răvașul« ale lui Sarmasagh Géza despre stat, biserică și școală traduse de I. V. Pop.

Economie.

»Vulturul« institut de credit și economii în Dicio-Sânmartin își anunță începerea activității sale cu 1 Martie.

Institutul face toate operațiunile de bancă. Localul institutului se află în casele dlui avocat Căluțiu.

»Concordia« institut de credit în Ozora-Uzdin primește depuneri spre fructificare cu 5½%. Darea o solvește tot institutul.

Bursa. Știrile nefavorabile au deprimat pe speculanți, cari încă din anul trecut erau indispuși pentru vre-o întreprindere mai însemnată, mai apoi esmisiunile nouă în număr foarte mare și în fine criza pactului dintre Ungaria și Austria, care prezentă monarchia în o culoare suspectă în fața străinătății au contribuit mult, ca speculația la bursă se decurgă fără nici un interes.

Piața Valutelor. Mare schimbare n'a fost nici aici. O schimbare mai însemnată numai la vară poate să obvină. Pretențiile cu finea lunei au fost mari mai ales în Berlin și Viena. În urma acestora scontul s'a urcat la 6% a scăzut scontul privat însă 1/8% adevăc la 4¾%. Scontul privat în Viena e între 4 1/8% și 4 3/16%.

Pei crude. În săptămâna trecută s'au vândut mai multe vagoane de pei crude în Ungaria de sus, în Ardeal și în străinătate. Prețurile sunt de a se înțelege după 100 kilograme, și anume:

Pele crudă de vită albă	110—	cor.
» » » șvaiț	120—	»
Pele uscată de vită albă	290—300	»
» » de vită șvaiț	310—320	cor.

Cereale. Știrile din străinătate sunt uniforme. Uniforme, fiindcă nici dintr'o parte nu se vestește vre-o schimbare mai însemnată, sau să arate vre-o circulație mai mare. În Berlin au scăzut aproape cu o marcă prețurile cerealelor, în Paris abia s'au schimbat; în Viena prețul grâului nu s'a schimbat; al cucuruzului s'a urcat cu câțiva fileri. La noi circulația a fost mai mare ca în săptămâna trecută. S'au vândut 250,000 mm. (q) grâu și e de însemnat, că tot cu prețuri constante. La început prețurile s'au urcat cu câțiva fileri, dar mai târziu au căzut iarăși. S'a vândut:

In 23 Februarie	35.000	mm. grâu
» 24 »	52.000	» »
» 25 »	42.000	» »
» 27 »	65.000	» »
» 28 »	52.000	» »
Iar în 1 Martie	60.000	» »

În interesul prășilei galițelor. Ministru unguresc reg. de agricultură, ca să dea economilor mici posibilitatea a și aduce în târg cât de timpuriu hoarele tinere, atât pentru consumul din din țară, cât și pentru export, a pus la dispoziția reuniunii regnicolare a prășitorilor de galițe suma de 50000 coroane pentru a procura mașine de clocit și a le lăși în cercul economilor. Deslușiri mai de aproape se dau din partea reuniunii numite (Baromfitenyésztök ország egyesülete, Budapest Köztelek).

Cartelul petroleului român. Se vestește, că s'ar renoi cartelul petroleului român care cu finea anului curent va decădea. Se zice, că întreprinderea »Românul American« ar fi provocat disolvarea cartelului care nu numai că nu voiește să între în cartel ce a scărițat prețul petroleului rafinat și s'a pus în legături directe cu consumători apoi a ridicat prețul petroleului brut ca astfel din două părți să facă presie asupra cartelului. Profitul cartelului e 26 milioane franci.

Exportul petrolului român. Foaia »Moneitur du Pétrole« publica date referitoare la exportul de petrol al României. În anul 1906 a ex-

portat 53374 tone petrol brut cu 4000 mai mult ca în anul trecut.

Petrol rafinat a exportat în 1905 118.000 tone iar în 1906 197.000. Benzin 71.000 tone față cu 47.000 din 1905. O schimbare interesantă s'a făcut pe terenul consumației și anume în 1905 în Franța s'a exportat 55 procente în Germania 17 perc., în Anglia 10 perc., iar în 1906 a exportat 28.4 perc., în Anglia 27.3 perc., în Franța și 11.8 perc., în Germania. În Austro-Ungaria au exportat în 1905, 9 perc., iar în 1906 numai 5 perc. Valoarea benzinelor și petrolului exportat în 1906 face 26.4 milioane franci față cu 14.5 milioane franci din 1905.

Beneficiile Băncii Naționale a României pe anul 1906. Beneficiile brute realizate în 1906 au fost de 7,921.811 lei.

Dacă adăugem la acest total, soldul repurtat din anul trecut de 1575 lei, beneficiile brute se urcă la 7,923.386 lei.

Deducându-se din această sumă cheltuielile, cari au fost de 2,262.182 lei, beneficiile nete, pe anul 1906, ale Băncii Naționale sunt de lei 5,661.204.

După statut aceste beneficii trebuiesc împărțite astfel:

- 6 la sută prim dividend 720.000 lei;
- 20 la sută fondului de rezervă 988.240 lei;
- Restul de 3,952.963 lei se va distribui în modul următor:
- 20 la sută ministerului de finanțe lei 790.593 bani 74.
- 7 la sută Consiliului de administrație și consiliului de cenzori lei 276.707 bani 46.
- 10 la sută Casei de penziuni și ajutorare a funcționarilor Băncii lei 39.529 bani 63.
- 74 la sută Acționarilor ca al 2-lea dividend lei 2,844.000.
- Dividendul pe anul 1906 va fi de 148.50 lei de acțiune.

Furnizarea materiei explozive. Direcțiunea regiei monopolurilor statului român, publică pe ziua de 14 Martie la 10 oare a. m. licitațiune minuendă pentru garantarea furnizării a 20,000 kgr. dinamită, 150,000 patroane. Licitațiunea are loc în București, Calea Victoriei 127.

Bursa de mărfuri și efecte din Budapesta.

Budapesta, 6 Martie 1907.

INCHEEREA la 12 ORE:

Grâu pe Aprilie 1907 (50—kilg.)	7.51—7.52
Secară pe Aprilie 1907	6.82—6.83
Orz pe 1907	7.46—7.47
Cucuruz pe Maiu 1907	5.21—5.22
Grâu pe Octomb. 1907	7.88—7.89

INCHEEREA la 5 ORE:

Grâu pe Aprilie 1907.	7.53—7.54
Secară pe Aprilie 1907	6.84—6.85
Orz pe Aprilie 1907	7.47—7.48
Cucuruz pe 1907	5.20—5.21
Grâu pe Octomb. 1907	7.89—7.90

II. Producte.

— Prețurile socotite după 100 kgr. și în bani gata. —

Unsoare de porc	143—144—
Slănină	110—111—
Prune uscate de Bosnia	26.50—17.50
Pezmet de prune	42—43—

Piața din Arad.

Cursul spiritului.

Spirit rafinat en gros	158
„ „ „ detail	160
Spirit brut en gros	156
„ „ „ detail	158
Lături uscate per kilg.	15

Piața din Aradul nou.

Vremea s'a înăspriț din nou. Noroc că sămănăturile au căpătat iar un acoperământ de zăpadă, pot suporta înghețul. Târgul a fost slab cercetat, căutare abea a fost. S'a vândut.

500—600 mm. Grâu	6.50—6.60
400—500 „ Cucuruz	4.20—4.25
Semnare nominală, Ovăs	6.20—6.30
„ „ Orz	5.80—9—
„ „ Secară	5.50—5.60

Prețurile în coroane, per kgr.

III. Târgul de porci Kőbánya.

(Raportul halei comerciale din Budapesta—Kőbánya)

Prețuri de porci grași: Porci ungari de prima calitate Bătrâni, grei (părechea peste 400 kilg.) — fil. Tineri, grei (părechea peste 320 kilg.) 126 — 127 fil. Tineri mijlocii (părechea 250 — 320 kilg.) 128 — 129 fil. Tineri ușori (părechea până la 250 kilg.) 128 — 129 fil.

Bursa de bucate din Timișoara.

Timișoara 5 Martie.

Grâu 75 kil. 6.30—6.40, 76 kil. 6.40—6.50, 77 kil. 6.50—6.55, 78 kil. 6.60—6.65. Grâu (marfă mercantilă) 75—76 kil. 6.30—6.35. Secară 5.60—5.70. Orz 5.60—5.70. Ovăs 6.40—6.50. Cucuruz 4.40—4.45.

Poșta Administrației.

Ioan Iancin. Almas. Am primit 9 cor., abonament până la 1 Ianuarie 1908.

Redactor responsabil Sever Bocu.

Editor-proprietar George Nichin.

Untura de pește

cea obicinuită are un gust și un miros atât de prost și e atât de grea de mistuit, încât adeseori nici nu poate fi gustată de copii și pacienți gingași. Puterea mare de tămăduire și de nutrire, pe care o posedă untura de pește o poate astăz-fie-cine gusta, căci preparată ca *Emulsiunea Scott* untura de pește nu mai are însușirile ei neplăcute. *Emulsiunea Scott* e gustoasă, ușor de mistuit și de trei ori mai cu efect, ca untura de pește obicinuită. *Emulsiunea* lui Scott nu pricinuește nici cele mai mici gfeutăți și are totdeauna efectul dorit.

Semnul, că *Emulsiunea lui Scott* e veritabilă este breveta: «un om, care poartă în spate o știucă mare».

Cu provocare la foaia aceasta și trimițându-se 75 fileri taxă de timbru trimite franco un model.

Dr. BUDAI EMIL, «Városi Gyógyszertár»

BUDAPEST, IV. Váci utca 34—50.

Prețul unui flacon original G. 2.50

Se află în fie-care apotecă.

Câștig mare.

Reprezentanți capabili, funcționari, etc., își pot crea un frumos câștig accesoriu adresându-se: **Agenței de publicitate Pressa, București** o o pentru S. B. Nr. 14. o o

De vânzare

În Măderat — în cel mai frumos loc — e de vânzare

o vie roditoare

În mărime de 4400 stânjini (12500 butuci).

Tot acolo se află încă un loc în mărime de 2800 stânjini — jumătate vie de roadă, jumătate plantație nouă.

Deslușiri se pot cere la adresa:

Petru Vancu, învăț.

Magyarád.

Vite nobilitate

ca în anii trecuți, așa și acum au fost

Prima pepinerie cu vite nobilitate de pe Tarnave

Proprietar FR. CASPARI, Mediaș 19 Ardeal

Singură în toată Ungaria, care au liferat mușterilor vite nobilitate sănătoase, diferite sorturi nobilitate. Și în viitor numai exclusiv la această școală de viticultură se capătă cele mai bune vite de diferite sorturi nobilitate pentru Vin, Vin-Dessert și Extra sorturi de vin de masă. Proprietarii de vii au avut rezultate minunate cu sădirea de astfel de vite.

La cerere se trimite catalog ilustrat, franco și gratis, cu multe scrisori de mulțumire și recunoștință.

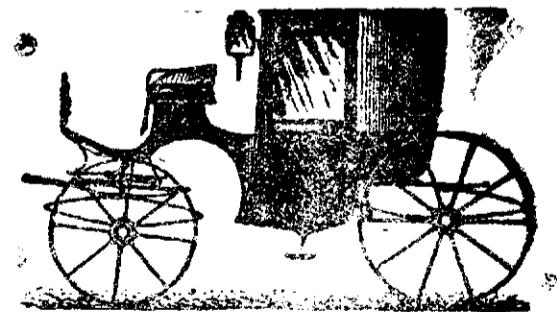
Cel mai sigur medicament contra tusei, răcelei și răgușelei este

zăhărul lui RETHY,

o o ce se capătă în ori-care farmacie. o o

Prețul unui borcan 60 fil. Săse ceară numai zăhărul lui Réthy. Cinci flacoane trimite pentru 3 cor. cu porto cu tot.

Pregătitorul RÉTHY BÉLA farmacist, Békéscsaba

Nrul telef. 489.

Prima fabrică de căruță de pe câmpii

Ifj. Hodács János

SZEGED Strada Kistisza nr. 4. (Urmarea str. Maros)

Magazin mare permanent din diferite

caruță noi domnești

Se pot căpăta pe lângă prețuri foarte

avantajoase

caruță folosite, în schimb (phaltone cu aco peris și fără acoperis, sănii ect. ect. ...

Catalog ilustrat în cinste și fără porto.

COLUMBIA

escelent mijloc contra pișcăturilor de insecte și țintari.

Prețul împreună cu fișitățile aparținătoare 1 cor. 20 fl.

Pastilla-Tannin

e unicul medicament cu efect în potriua diareii copiilor.

— Bucata cu 10 fileri. —

Se capătă numai la unicul apothecar:

Rozsnayi Mátyás

Arad, Szabadság-tér.

ARAD, PIAȚA BÉLA.

Cercul zoologic alui Kludszky Károly

E încălzit bine renumit în toată lumea E încălzit bine

apărat în contra tempestaților, cu locuriri dicte.

2 reprezentatii mari de deschidere 2

I. reprezentație după amiaza la 4 oare.

II. reprezentație seara la 8 oare.

● 21 lei, 3 tigri, 3 zebre, elefant, 40 cai de dresați. ●

Pășirea călăriților și călărețelor

vestite, a săritorilor buni, a dansatorilor pe funi, cari ve asigură un program variat.

Pășirea lui Dummer August și a clauților.

Prețurile locurilor: Loge (6 pers.) 6 floreni. Loc numerizat 1 fl.; locul I. 80 cr.; locul II. 60 cr.; locul al III. 50 cr.; loc de statut 30 cr.

Muzică militară. — — — Muzică militară.

Mă rog de visite numeroase

Kludszky Károly, director.

Duminecă reprezentație familiară!

Constantin Georgevici

croitor de haine preoțești

VERSEC strada Gödör nr. 22.

Recomandă în atențiunea binevoitoare a clerului pregătirea a lor

totfelul de haine preoțești
pe lângă prețuri favorabile
și serviciu prompt.

La comanda se cere trimiterea unei odăjdii întrebunțate.

Am onorul a aduce la cunoștința mult onoratului public că am deschis în *Lugoș, strada Bonnaz* (Palatul com. bis. ev. ref.)

prăvălie

cu obiecte de aur și argint, de juvaericele și
ceasornice.

O praxă de 35 ani în orașele cele mai mari din țară și străinătate mă pune în plăcuta poziție de a putea satisface și cele mai mari pretezluni.

Nizuința mea principală va fi totdeauna îndreptată întreacolo, ea prin liferare

de mărfuri numai de prima clasă

prin lucrare precisă și bună, pe lângă prețuri moderate

să-mi câștig și asigurăz încrederea onoraților mei mușterii.

Voiu pune deosebit pond pe fabricarea de juvaericele, precum și pe

reparatura conștiențioasă perfectă a-ciasornicelor

conducând însumi toate lucrările și ori-ce reparatură, fie cât de mică, va fi executată cu cea mai mare punctualitate și conștiențiozitate. Vă rog să vă convingeți prin o comandă de probă despre calitatea bună a articolelor mei precum și despre lucrarea conștiențioasă și precisă a reparaturilor ce mi-se vor încredința.

Recomandându-mă bunăvoinței mult onor. public,

semnez cu deosebită stimă:

Eduard Neumann,

ciasornicar și juvelier.

Premiat cu medalia de aur

MILAN PETKO-PAVLOVITS

Versecz (în casa proprie. Lăgă palatul episcopali.)

Țesătorie artistică și atelier de desen pentru seșpuri bisericesti și casnice. — Țesătorie de icoane sfinte și pictură cu acul.

Odăjdii, stihare, baldachine, gjołgje, briuri de lână pentru preoți Cor. 3-60 Franco.

Icoane sfinte în stil oriental primă calitate în toate mărimile.

Batiste, fețe de masă etc. cu chipuri istorice românești ca: Horea, Cloșca și Crișan, Mihai Viteazul, Neagoe Basarab, Bogdan Vodă, Mihai la Călugăreni cu versuri. Articole desenate și țesute, toate cu prețuri foarte reduse. Articolele acestea nu trebuie să lipsească din nici o casă românească.

OPURI și BROȘURI

Se recomandă

FOI PERIODICE

a executa următoarele:

INVITĂRI
BILETE DE LOGODNĂ
după dorință și în culori

BILANȚURI

ANUNȚURI FUNEBRALE

• Tot felul de lucrări tipografice •

atingătoare de această bransă

PROGRAME

BILETE DE CUNUNIE
după dorință și în culori

ADRESE

BILETE DE ÎNTRARE

BCU Cluj / Central University Library Cluj
„TRIBUNA”

ARAD

Str. Deák Ferencz nr. 20

PREȚ-CURRENTURI
de orice limbă

NOTE

STATUTE • LIBELE

CIRCULARE

• Diferite tipărituri pentru bănci •

CĂRȚI DE VISITĂ
diferite formate

MENU

PLICURI CU FIRMA

OBLIGAȚIUNI

Comandele primite să efectueze prompt și conștiincios.

CĂRȚI în COMISIUNI

Prețuri moderate!

EDITURĂ PROPRIE

Crema Aphrodite

nesticăciasă și fără unsoare vindecă în câteva zile cu siguranță piștii, coșurile, roșeața mânelor și obrazului, arsura de soare, și face pielea netedă și catifeană. Acest medicament recomandat de toți medicii, vindecă mai sigur decât orice alieșie opăreala, căci nu produce coșuri (comedo).

Săpunul de Aphrodite

face fața fragedă, plăcută și tânără; femeile mai în vârstă înob îl întrebunțează împreună cu crema, pentru că întinereste.

Un borcan de Crema Aphrodite 1 cor., un borcan mare 2 cor., un borcănăș de probă 70 de bani. — Săpunul de cremă Aphrodite 1 coroață. — Pudră (în 3 color) cu sau fără grășime 1 coroață, cutie mare 2 coroațe.

Spiritul pentru păr AL LUI BASCH e medicament sigur contra căderii părului și măreșii; costă 2 cor., o sticlă de probă 1 cor.

Syr nervinus comp. „BASCH”

e cel mai bun mijloc contra tuturor boalelor de nervi: contra durerii de cap neuralgice, slăbiciunii de nervi, oboseții, în-omiei etc.; contra boalelor de sânge și de ease; a anemiei, clorosei, rachitismului (boala englezească) etc.; contra boalelor de inimă și scrofuloșei.

E probat de foarte bun la reconvalescență.

O sticlă 2 coroață.

Antisutin Basch e leac probat contra asuler. O sticlă 1 coroață.

Esența gastrală a lui Basch e leac sigur contra lipșei de apetit, contra durerii de stomach, contra coliciei, întrebunțată împreună cu praful lui Basch înceată durerile, întărește stomachul, conținește răgăială; e bun după mănecare ori băstură multă. La boala mai todelun ate să poate folosi pilulele curățitoare de sânge ale lui Basch.

1 sticlă de esență 1-20 cor., 1 sticlă mare 3 cor., 1 cutie de praț 1 cor., — 1 cutie de pilule 1 cor., 7 cutie 6 cor.

Sirupul de sulfoquaiacol singure el ajută la tuse, reșucală, la boalele de piept și de plămâni, contra tusei măgăreșii, la junghieri în coaste, la năduf etc. Acest sirup face să crească greutatea trupului, vindecă tusea, scupatul și asudarea de noapte. Pe lângă sirup aj tă foarte mult **CEAIUL DE PIEPT ALUI BASCH**.

1 sticlă de sirup 2 cor. Mai mult de 4 sticle se trimet franco. 1 cutie de ceaiu 1 cor., 1/2 de cutie 50 fil.

Spiritul lui Basch contra reumatismului și podagrei e indispensabil ecenomilor, pădurarilor, turistilor etc. după e încorțare prea mare; el vindecă foarte repede junghierile din mână și din picioare, durererea de mijloc, umflăturile etc.

1 sticlă 1 coroață, 1 sticlă mare 2 coroațe.

Praful de vite

al farmacistului Basch e de recomandat tuturor economilor pentru tusea și umflăturile ghinăurilor la cai; la vite coruțe, porci și oi pentru curățire și poftă de mănecare. Întărește, ajută mistuirea și împiedecă să se umfle. Vacle dau lapte mai bun și mai mult după el.

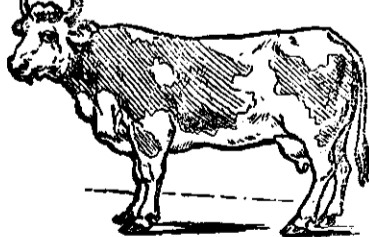

1 cutie 70 fileri; 11 cutii 7 coroațe, franco.

Restituțions-fluidul lui Basch e bun la boi, cai și vaci contra podagrăii, umflăturii vinelor, umflăturilor etc. E de recoman, dat să se fre-e raii și boii după muncă multă cu acest fluid vestit, căci astfel își recuștiga prețurile și devin sprinteni. (1 sticlă 2 coroațe, sticlă de probă 1 coroață.

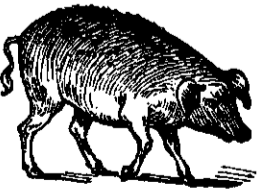
Prav de vaci

face să crească poftă de mănecare și curăță sângele. E schis să dea vaca lapte albastru ori cu sânge, nici nu să umflă vaca. E de lipsă la schimbare de nutreț. 1 cutie 1 cor.; 1/2 de cutie 60 bani. La cumpărători mai mari rabat.

Praful de porci

e cel mai bun de îngrășat porci, până la 50 de chile. Acesta împreună cu **PIEPTURILE PENTRU PORCI** lui Basch îi păzesc de boale.

1 cutie de praț 70 de bani, 1 cutii 7 cor. franco. — 1 sticlă de picături de porci 70 fileri, 2 sticle 6 cor. franco; 50 de sticle 20 coroațe.

Toate preparatele au marca ingerului.

Comandele de peste 6 cor. le trimete franco:

farmacistul **Basch Ernő** Az angyalhoz
NAGYBECSKEREK, GABNA-TÉR.

Doamnelor!

CREMA LOTUS este cea mai bună și mai nesticăciasă alifie pentru înfrumșetare, întrebunțându-se atât ziua cât și sara. Delătură totfelul de pete, precum: piștii, pete de ficat, casuri și buburuze, beșicătură și preciugiumi.

Fața primește o culoare frumoasă și curată. SAPUNUL LOTUS e sapun de toaletă, are miros plăcut și se poate întrebunțea și fără cremă.

PUDRA DE FLOARE LOTUS în culoare albă, roză și galbină. Pregătită după metoda americană, un mijloc de înfrumșetare înafentiv și admirabil. Se recomandă și doamnelor mai în etate, pentru că delătură încreșturii și redă o față tinără.

Prețuri: Crema Lotus Cor. 1.—
Sapunul „ „ „ „ „ „ „ „ „ 1.—
Pudra de floare Lotus, flacon mare „ 2.—
„ „ „ „ „ „ „ „ „ 1.—

Magazinul principal: în grănația de pălării pentru doamne:

**A „Párisi nőház”,
S Z E G E D, Iskola-ut 13 sz.**

Comande din provincie pe lângă rambursă. Vanzătorilor prețuri scăzute.

Permis prin decretul ministerului de interne, nr. 41.994.

**IN AMERICA DE NORD
la Waynesboro Pa.
se află
The Geiser
Manufacturing Co.**

la care se află de vânzare mașinele cele mai bune și mai noi, inventate numai de doi ani încoace.

MAȘINI DE TREIERAT, bucate cu elevator, suie paiele sus pe jireadă (sau cozol). **LOCOMOTIVE** care se trag de sine singure și trage și treierătorii după ele.

LOCOMOTIVĂ și PLUGURI, plug cu 6 fere, plug cu 8 fere și cu 12 feră; puterea locomotivei dela 18 până la 40 de cai. Și este locomotivă purtătoare cu numele „PERLESS”, cu putere dela 6 până la 30 de cai.

Tot aceasta societate caută un neguțator de mașini la care pot să-i deie în vânzare, arătând prețurile și săi arate un nou chip de a câștiga bani prin mașinele din America Ori care neguțator poate să probeze numai un an și va afla că mașinile Americane snt cele mai bune.

Cimbalmă

se poate căpăta în rate și pe lângă prețuri moderate, trimițând cataloage mari ilustrate. — Numai la mine se poate căpăta „ȘCOALA” de cimbalmă, după care poate învăța foarte ușor ori și cine și fără profesor. Partea I-a 4 cor., a II-a 3 cor. 60 fil., a III-a 3 cor. 60 fil. După trimiterea banilor espedez gratuit

V A R G A P Á L
fabricant de cimbaimă și de muzice
MAKÓ (casa proprie).

Să nu mai suferi nimeni!

pentru că poți scăpa de ori-ce durere provenită din răceală prin vestitul

Spirit de gheață (jégszesz).

E singura mângăiere pentru cei ce sufer de podagră ischiași și reumă.

Nu este numai un medicament indispensabil de casă, dar din cauza efectului grabnic și radical chiar o minune.

DI învățător-director **Z. Szöke Albert** din Panczélcséh îmi scrie următoarele:

Spiritul de gheață l'am primit cu mulțămintă; mi-a făcut o mare bucurie, că în trei rânduri și anume la o durere de măsea, la durere de stomach, la durere de înțepenirea gâtului și odată la durere da cap l'am folosit cu deplin succes. Il recomand călduros ori-și-cui, căci e o adevărată binecuvântare pentru cei-ce sufer.

Mai cer 3 sticle mari.

Durerea de dinți și de cap înceată deloc de el.

La oboseală, simț de slăbiciune, la esofarea după lucrul greu, la împunsături din coastă, la scrintituri, la dureri de stomach, de piept și la dureri de foale etc, după o singură frecare omul se simte ca de nou născut.

Minunatul **Spirit de gheață** a întrecut D-Tale — toată așteptarea mea, drept aceea mai cer șese sticle mici din acest medicament escelent. Cu deosebită stimă

Kékellő Josif László, paroch.

Dragă Dle apotecar! Binevoește a-mi trimite cu rambursă sase sticle mici din vestitul

Spirit de gheață (jégszesz)

cu întoarcerea postei; căci au un efect foarte bun și se pot folosi cu un mare rezultat: și-l recomand foarte călduros ori-și-cui.

Dumnezeu să trăiască pe inventatorul spiritului de gheață.

Atkár Bander Gábor, măsur.

E cu neputință a înșira nenumăratele epistole de recunoștință și mulțumită, prin cari e

laudat spiritul de gheață.

Aceste puține specimene dovedesc escelența și marea lui răspândire într'un timp foarte scurt, încât deja are și imitatori.

Inventatorul și unicul său fabricant este:

Szémann Ágoston

apotecar

H A T V A N.

3 sticle mari sau 6 sticle mici trimit franco ori-unde.

Prețul: 1 sticlă mare 1 cor. 20 fil., sticlă mică 60 fil.

t Fie-care sticlă e sigilată și numeleinventatorului se află atât pe sticlă, cât și pe avisul de folosință.

Să ne ferim detațiuniimi.

Oficina de dregere și magazinul cel mai vechiu de bicicletă și mașini de cusut.

Hammer Vilmos mechanist

Piața Szabadság nr. 7. **ARAD** Piața Szabadság nr. 7.

Asortiment bogat de
mașini de cusut **SINGER** și **MINERVA**.

Unicul magazin de
renumitele mașini de cusut
● **PFAFF** ●

Cel mai ieftin mijloc de cumpărare de articoli pentru bicicletă și mașini de cusut.

● MARE OFICINĂ DE DREGERE. ●

In magazin se află
mare asortiment de
● **gamophone și plăci** ●

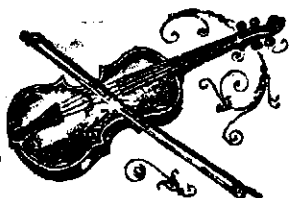
— Condiții de solvire foarte avantajoase. —

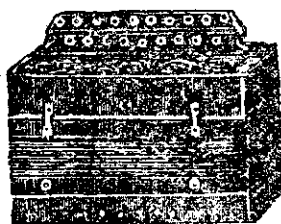
Cel mai bogat magazin pe câmpie
pentru instrumente muzicale e a lui

BRAUN IÁNOS

pregătitor de instrumente muzicale
SZEGED, Strada Kárász nr. 7.

Unde se pot căpăta pe lângă prețurile cele mai moderate
cele mai bune **violine, celo, gurdune, braci**
(violina secund) și **strune** și mai
departe **clarinete, harmo-**
nice.

Reparări se efectuează artistic și în
modul cel mai grabnic posibil.

Trimitem gratuit cataloage ilustrate
în limba maghiară și ger-
mană.

Onor. Public!

Am onoare a aduce la cunoștința on.
public, că am în atelierul meu din

Temesvár-Józsefváros
Bonnáz-utca Nro. 18
MARE DEPOZIT

de mașini de cusut, biciclete
și biciclete cu motor

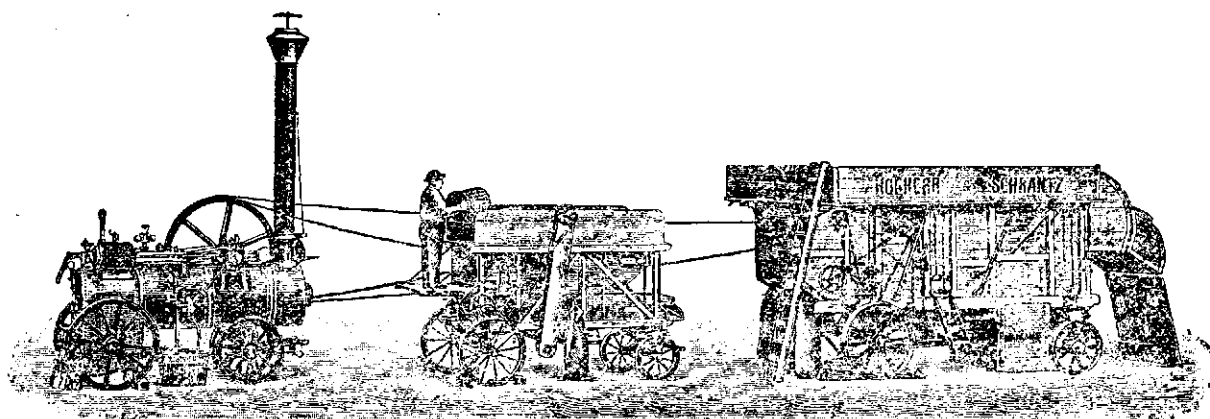
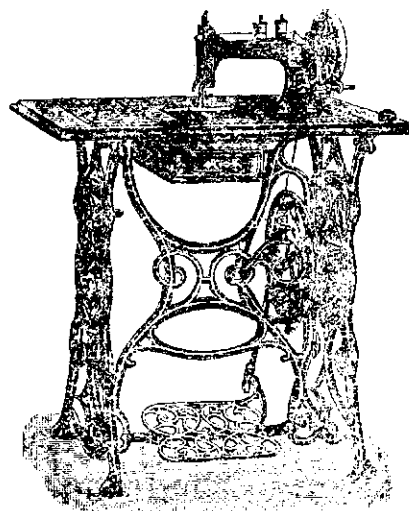
de cea mai bună calitate și cu prețu-
rile cele mai moderate. — Mai departe
atrag atențiunea on. public asupra

lucrătoarei mele,

în care se reparază de măestrii spe-
cialiști tot felul de mașinării punctual
și foarte ieftin.

Cu stim:

WALLACHY ÁRPAD, mașinist.

HOFHERR ÉS SCHRANTZ

Garnituri de triori cu aburi

cu prese late de paie și elevatoare,

Locomobile de benzin cu mașini de treierat

de ale lui HOFFER ÉS SCHRANTZ

Si tot felul de articli economici și tehnici.

Mașini de secerat și leșat sistemul MG. KORMICK.

Reprezentantul general:

EDUARD KARNER

deposit de mașini, **TEMESVÁR**, oraș (Belváros).

Cancelarie: Strada Báthori nr. 1.

Deposit: Erőd-u. nr. 5.